

Utopia

STUDENTAVISEN I TROMSØ

NR. 9

7. SEPTEMBER – 21. SEPTEMBER 2010

UKE 36–38

ÅRGANG 35

WWW.UTROPIA.NO

Som nyankommet student er det lett å gå seg bort blant byggene på Universitetsområdet. Se kart og bussruter på side 6-7.

Frister friluftslivet? Les om fjellgruppas høst og turrapport på side 8-9.

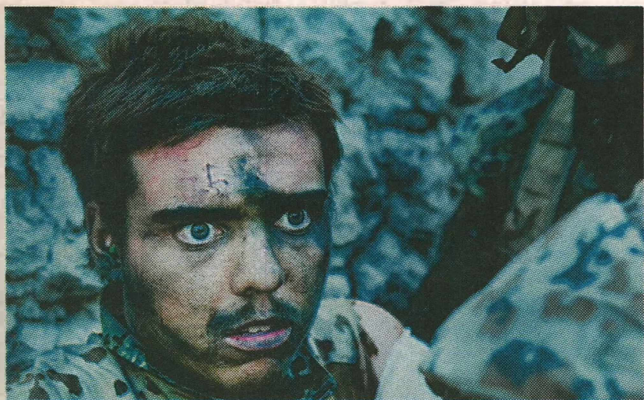
Utopia var på Døgnvill. Side 26.

Velkommen til Nordens Paris!

Som ny student i byen har du kanskje lurt på hva dette med Nordens Paris egentlig betyr. Utopia har gått historien i sømmene. Essay side 20-21.

KRONIKK

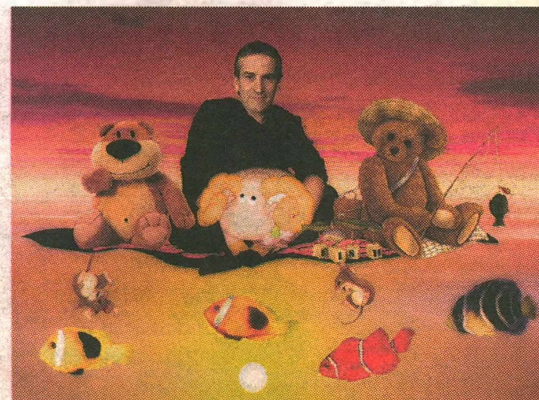
Hva forteller filmen Armadillo oss om retningen dansk politikk har slått inn på? Les student Joakim Brattvolls kronikk på side 10.

KULTUR

Håvard Lund frisket opp høsten i Teaterkafeen forrige torsdag. Tromsø jazzklubb går et flott semester i møte. Side 16.

KÅSERI

Jonas Gahr Støre har fått kjenne gavetyraniet på kroppen. Er teppet for en stakket stund i ferd med å falle for den politiske superhelten? Side 2.

BØR UTROPIA LEVE?

ANSVARLIG REDAKTØR:
FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
FRITHJOF@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
ANDREAS MØRKVED HELLENES
ANDREAS@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
VICTORIA BEZBORODOVA
VICTORIA@UTROPIA.NO

GRAFISK UTFORMING:
BERNHARD SIEBERT

IT:
RYAN JOHNSON

ANNONSER:
TOMEK MOSSAKOWSKI
TOMEK@UTROPIA.NO

NYHETSJOURNALISTER:
BARBARA LEOL
MARTE JOHANNE LIE BJERKE

KULTURJOURNALISTER:
ERLING MALM
INGVILD LUDVIKSEN
KJETIL ENGH AASEN
LIONEL PERABO
NARVE JOHANSEN
STUART HAASETH

FOTOGRAFER
BARBARA LEOL
MIRIAM GRGIĆ
RYAN JOHNSON
VICTORIA BEZBORODOVA

ILLUSTRATØRER
VICTORIA BEZBORODOVA

UTROPIA:
UNIVERSITETET I TROMSØ
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ
TLF.: 77 64 59 01
FAKS: 77 64 51 99
WWW.UTROPIA.NO
REDAKTOR@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ
ISSN: 0806-9611

PRESSENS FAGLIGE
UTVALG:
(PFU) ER ET KLAGEORGAN OPP-
NEVNT AV NORSK PRESSEFOR-
BUND. ORGANET BEHANDLER
KLAGER MOT PRESSEN I PRES-
SEETISKE SPØRSMÅL. ADRESSE:
RÅDHUSGT. 17, POSTBOKS 46
SENTRUM, 0101 OSLO. TELEFON:
22405040. UTROPIA ARBEIDER
ETTER REGLENE I VÆR VARSOM-
PLAKATEN FOR GOD PRESSESIKKIKK.
DEN SOM FØLER SEG RAMMET
AV URETTMESSIG AVISOMTALE,
OPPFØRDES TIL Å KONTAKTE
REDAKSJONEN.

PFU

UTROPIA UTGIVS MED STØTTE
FRA SEMESTERAVGIFTA HVER 14.
DAG, MED ET OPPLAG PÅ 4000
EKSEMPLARER.

SI DIN MENING:
KRONIKK MAKS 5000 TEGN INKL.
MELLOMROM. KOMMENTAR MAKS
3000 TEGN INKL. MELLOMROM.
DEBATTINNLEGG MAKS 2500
TEGN INKL. MELLOMROM. TIPS
OSS: WWW.UTROPIA.NO

REDAKSJONSMØTE:
MANDAG 13. SEPTEMBER KL.
16.15 I TEORIFAGSBYGGET HUS 2.

SLIPPØTE:
ONSDAG 8. SEPTEMBER KL.
20.00, DRIV 3. ETG

FRITHJOF E. FJELDSTAD
ANSVARLIG REDAKTØR
REDAKTOR@UTROPIA.NO

LEDER

De siste årene har vi sett en drastisk nedgang i antall solgte papirutgaver for så å si alle avisene som produseres ved norske redaksjoner. Salgstallene raser, og med dem opplagene. Det er ingen hemmelighet at medienorge står ved en milepel. Stiene kan riktignok være mange. Internett har dog tatt over nesten alle felt. Nettaviser og såkalte sosiale medier slår seg frem som mediebildets midlertidige fremtid. I årets andre utgave av tidsskriftet Syn og

Segn drøfter redaktør Bente Riise de samme problemstillingene og viser til sjette ledd i grunnlovens §100, som slår fast statens ansvar for å «lægge Forholdene til Rette for en aaben og oplyst offentlig Samtale.» Staten må altså legge til rette for de kanaler og institusjoner som utgjør infrastrukturen for offentlig utveksling av informasjon og meninger. Det offentlige skal sikre mangfold og kvalitet i media, og bidra til nødvendig utvikling, fornyelse og rasjonalisering i bransjen. Dette er nedfelt i mandatet til Mediestøtteutvalget, som ble nedsatt av regjeringen 19. oktober 2009. Utvalget skal vurdere og velge ut hvilke mediekkanaler som bør bevilges økonomisk tilskudd i tillegg til den generelle pressestøtten og moms fritaket.

Mens denne mediestormen pågår sitter vi i Utropia relativt avslappet på vårt kontor og lager avisen du nå holder i hendene. Vi er skjermet for mediernes turbulente tid. Vår fremtid synes nærmest garantert. For som student i Tromsø har du vært med på finansieringen av vårt produkt. Hvert år bevilger nemlig Studentparlamentet, som du kan lese om på side fire og fem, mellom tre og fire millioner kroner til ulike former for studentvirksomhet. Disse midlene hentes fra semesteravgiften, en pott de fleste studentorganisasjonene søker om en bit av hvert semester, deriblant Utropia. Studentene blir dermed indirekte abonnenter og følgende avisens eiere. All den tid vi ikke har storpolitikken, samt

Mediestøtteutvalgets benådning eller forbannelse over oss, er det hver enkelt student sin kritikk vi må navigere etter. Derfor oppfordrer Utropia våre lesere om å ta oss i bruk. Tips oss, debatter, annonser, men kanskje aller helst: meld deg inn som frivillig og bidra som skribenter, fotografer, illustratører og korrekturlesere. Aktive og kritiske lesere er den ypperste form for kvalitetssikring vi og dere kan håpe på. Uten deres innsats vil avisen ganske sikkert gå til grunne.

Grunnet tekniske komplikasjoner kommer semesterets første Utropia ut senere enn normalt. Vi beklager de ubehageligheter dette kan ha medført, samt de konsekvenser dette har fått for avisens innhold.

Tepper fra der pepper'n groer

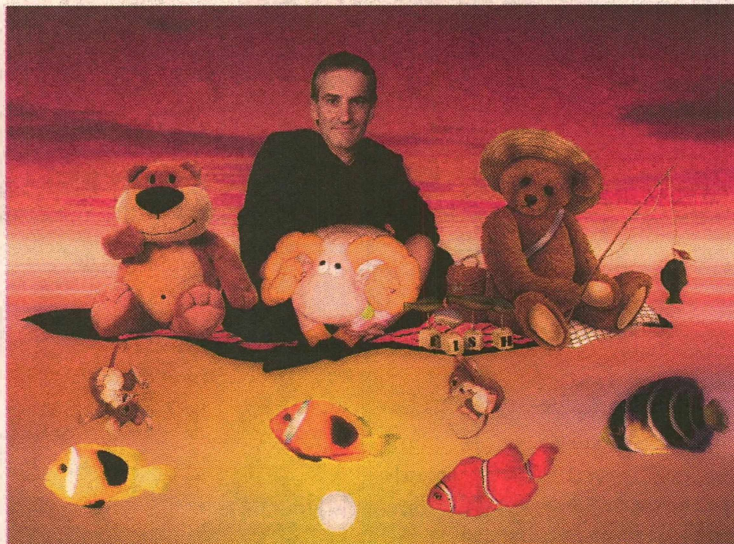
KÅSERI

TEKST: KJETIL ENGH AASEN
ILLUSTRASJON: VICTORIA BEZBORODOVA

Jonas Gahr Støre: kanskje den mest populære politiske personligheten i Norge, kanskje den best likte politikeren i hele Skandinavia. For noen den eneste politikeren det går an å like. Hva gjør denne mannen til helgen, hvorfor tør ingen opposisjonspolitiker å røre ham? Hva må skje for at Kongens blåblodige sønn skal få tilbake sin rettmessige tittel "Norges Kronprins"? Spretter virkelig kulene rett av vår egen Superman? Forrige uke fikk vi høre om "teppe-trøbbel" i de største norske avisene, der Støre ble kalt inn på teppet for å ha tatt imot tepper som bursdagsgave fra Afghanistan. Først ble han angrepet fordi han i det hele tatt hadde tatt imot tepper, av enkelte kategorisert som klare bestikkelser. Når han grasiøst danset seg ut av det problemet, ble han kritisert for ikke å ha taksert og ført opp

teppene på selvangivelsen før han betalte skatt. Da det kom frem at han faktisk hadde gjort dette, ble takseringen trukket i tvil. Det var heller ikke bra nok å få dem doku-

mentert av en teppeselger. Og nå ligger altså Jonas Gahr Støre naken og teppeløs nede – vil noen ta denne muligheten til å sparke litt? Kys-

hvordan skal man få en mann som Støre til å se ut som en George Bush eller en Gordon Brown? Hva skal til for at Norges kvinnelige innbyggere

glemmer ham, slik de glemte Sturla Berg-Johansen? Det ser ut til at Siv Jensen spiller kortene sine rett, ja, hun kommer med kritiske utspill, men er allikevel besinnet og ikke like utilgivelig som før. Erna Solberg, som surfer på den "nye høyrebølgen", kan også tillate seg å komme med noen friske utspill som: "Gi gavene til folket..." og "... det er sikkert en skole som kan dra nytte av det, eller et eldre hjem som gledes med et nytt afghansk teppe på veggen." De mest dramatiske utspillene fra rikssynsere for tiden hinter om at den teppeleser Støre har fått en fulltreffer i fronten, så det interessante vil bli hvorvidt dette bildet forplanter seg, om teppebombingen vi nå ser blir kryptonitten som vil felle ham. Tenk på det: Kan tepper til en verdi av 20.000 bli det som senker Arbeiderpartiets Titanic, den usenkbare Jonas Gahr Støre. Eller skal teppet snart falle for denne komedien?

Utropia for 30 år siden

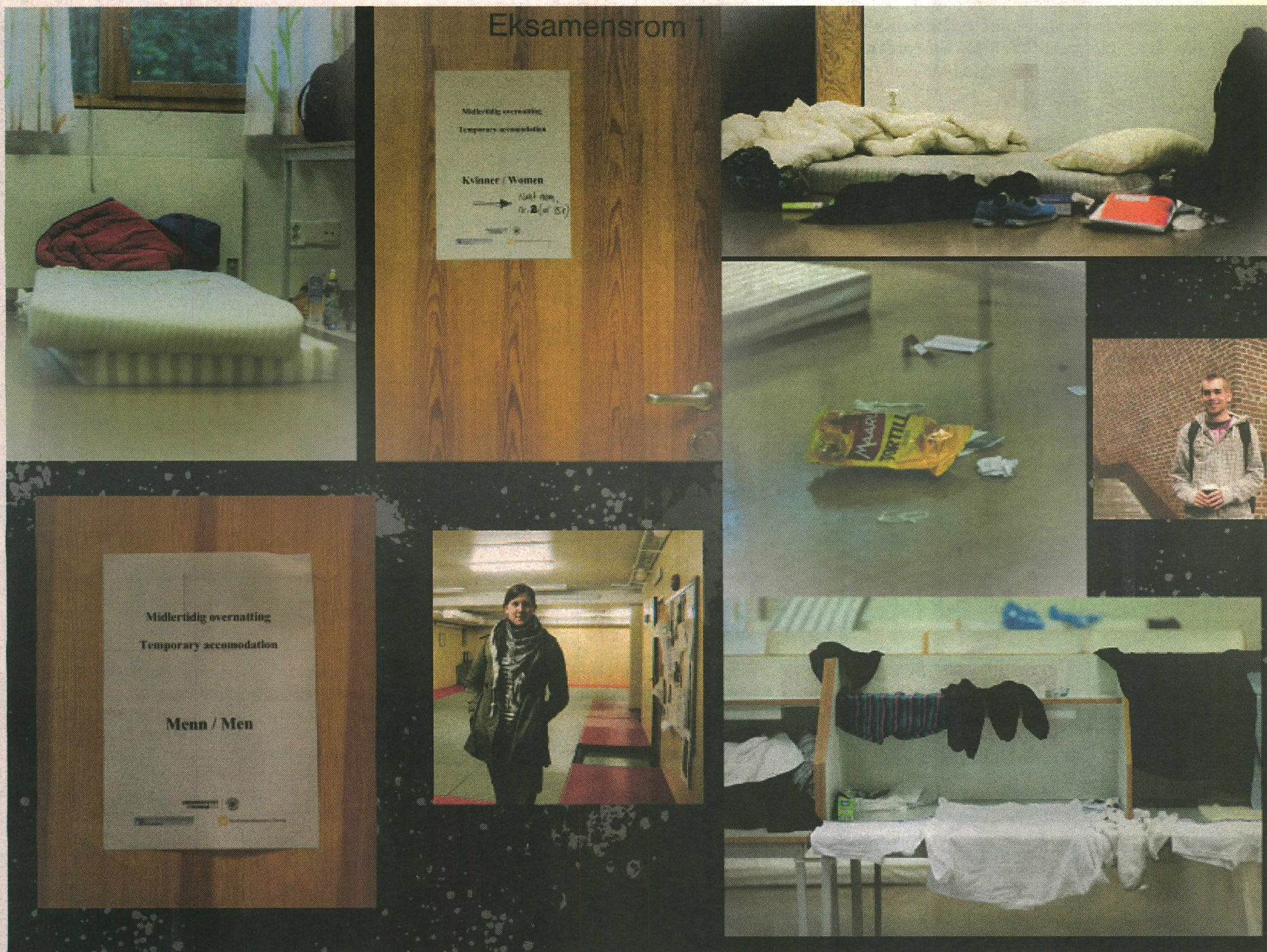
Den siste tidas hendelser i Polen kan ikke betraktes som annet enn klassekamp. Det er arbeiderklassen som kjemper mot maktmonopolet til parti- og statsbyråkratiet. Arbeiderne slåss mot et tilstivna system, der den økonomiske og politiske avstanden mellom arbeiderne og det privilegerte funksjonærstellet er himmelvid.

Utropia for 10 år siden

Studenter flest vet ikke all verden om Mjørreporten. Robin Hauge og Svein Helge Linga, derimot, reagerer med harme. De er initiativtakerne til et opprør mot den planlagte omleggingen av norsk høyere utdanning.

Boligsituasjonen forverret fra i fjor

TEKST: MARTHE JOHANNE LIE BJERKE
ILLUSTRASJON: VICTORIA BEZBODOROVA

Boligsituasjonen er igjen dramatisk for norske studenter. Per dags dato står tusen Tromsø-studenter på venteliste for å få studentbolig, og det er lite bevegelse i køen.

I begynnelsen av semesteret ble det mye kriseløsninger hos Studentsamskipnaden (SiTø); alt fra bomberom til eksamensbygg ble tatt i bruk for å redusere køene. Silje Olin (19) og Magnus Birkeland (19) er to av mange som fikk en noe overraskende start på den nye tilværelsen som student.

Førsteårsstudenter i boligtrøbbel

Silje er førsteårsstudent fra

Oslo og tar nå i år fatt på arkeologistudiet ved UiT. Hun søkte opprinnelig om studieplass ved NTNU i Trondheim, men med Tromsø som andrevalg. Da hun i midten av juli fikk beskjed om at Tromsø ble studiestedet, søkte hun umiddelbart om studentbolig hos SiTø.

– Det private markedet var altfor dyrt. Studiestart nærmet seg og statusen på søknaden min viste «still in progress», forteller den ferske studenten. Da hun ennå ikke hadde hørt noe, ringte hun SiTø, og ble informert om deres kapasitetsproblem. Hun ble imidlertid lovet en nødbolig dersom hun ikke hadde funnet noe sted å bo før hun kom til Tromsø. Magnus, som kom til Tromsø fra Kristiansand, fortel-

ler den samme historien som Silje om da han skulle finne bolig her i byen.

Sosialt eksperiment for de nyinnflyttede

Sammen med 70 andre studenter har de begge blitt flyttet rundt fra universitetets bomberom via hotell og med eksamensbygningen i Åsgårdveien som endestasjon for denne noe spesielle «bli kjent-runden».

– Jeg ser idag tilbake på oppholdet nesten som et slags sosialt eksperiment, hvor det var umulig å ikke bli kjent med noen. Magnus legger raskt til at han også fant situasjonen svært gunstig for sitt sosiale nettverk. Men de er hjertens enige om at ting kunne vært enklere dersom informasjonsstrømmen

mellom de boligløse studentene og SiTø hadde vært bedre. Silje forteller at hun for eksempel ikke fikk informasjon om at hun måtte ut av bomberomet, for så å skulle flyttes til et hotell i sentrum. Da de deretter ble flyttet til Åsgård, fikk hun verken vite hvordan hun skulle komme seg dit eller hvor det er. – Det er jo første gang jeg er i Tromsø, så slike ting var litt vanskelige, sier Silje og ler. Magnus på sin side sitter igjen med litt av en telefonregning, etter x antall telefoner til SiTø.

Begge førsteårsstudentene tror at noe av problemet med boligmangel blant studenter kan skyldes at mange er litt for kresne: de forteller begge om sine høye forventninger til å bo både nært sentrum, universitet

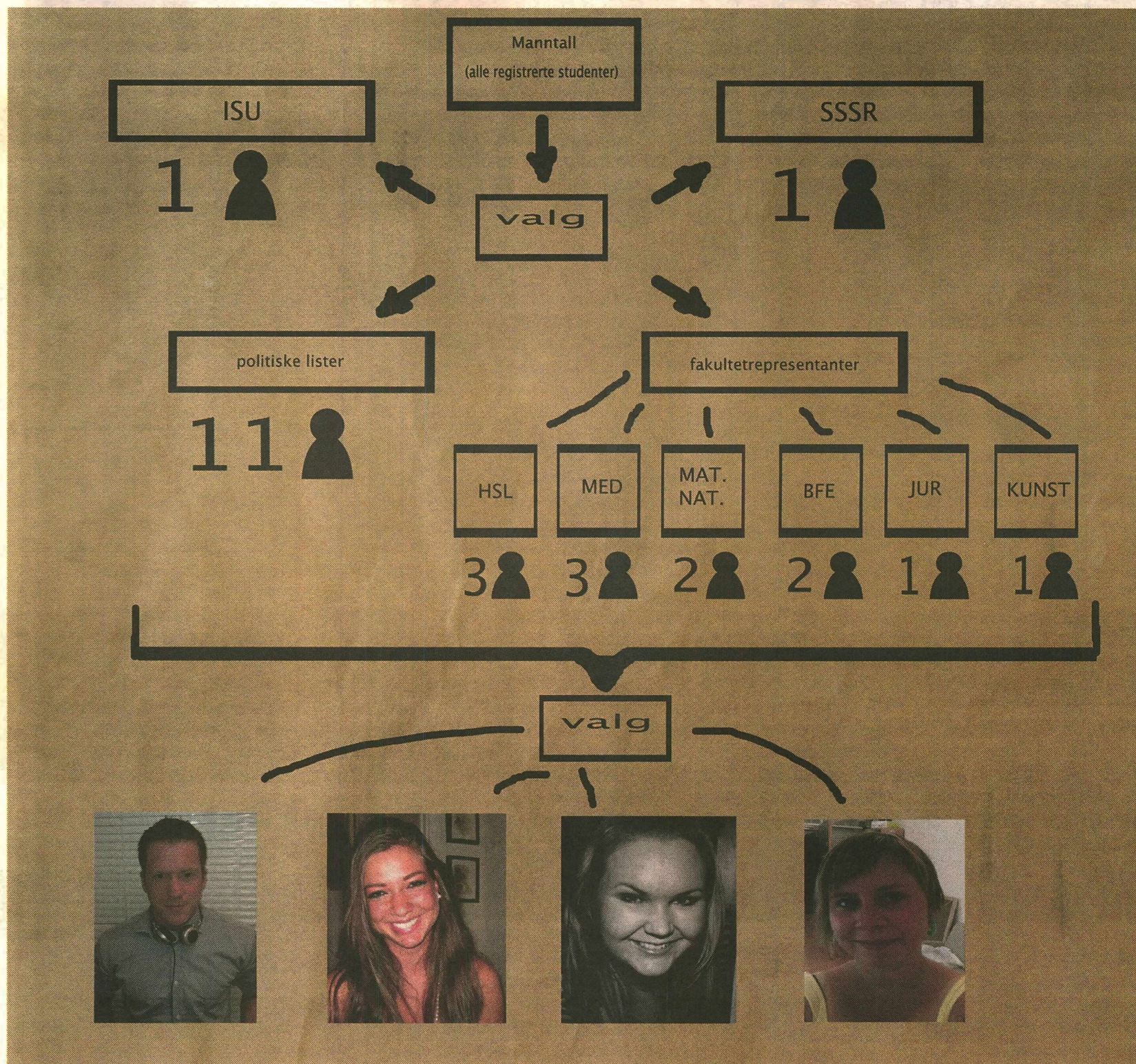
og en rekke andre fasiliteter. Idag sier de seg strålende fornøyd med sine tolv kvadratmeter store studenthybler på Ørndalen studenthjem, et godt stykke utenfor sentrum.

SiTø: Situasjonen er svært spesiell

Guri Anne Nilsen, boligsjef hos SiTø, mener årets situasjon har vært helt spesiell. Hun sier at de enda ikke har fått evaluert situasjonen skikkelig, siden den enda pågår, men hun tror personlig at mye av årsaken til det store kapasitetsproblemet er at vi har fått en tilstrømning av studenter fra andre byer i Norge, samt en liten økning av internasjonale studenter.

Disse bestemmer over

Bør norske studenter ta standpunkt til internasjonale konflikter? Er kantinekosten for høy? Er du misfornøyd med studieprogrammet ditt eller behandlingen du har fått? Gjennom Studentparlamentet kan din studietid forbedres. Eller forverres. Det er ditt valg.

TEKST: FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

BILDER: V. BEZBODOROVA, STUDENTPARLAMENTET

Studentparlamentet er studentenes øverste valgte organ på universitetsområdet. Her behandles saker av studentpolitisk karakter, alt fra kantinekost til økonomiske tilskudd til tunge nasjonale problemstillinger innen norsk utdanning. Medlemmene i Studentparlamentet velges inn via hovedsakelig to grupper. Politisk valgte og fakultetsvalgte.

Hvert år i vårsemesteret avholdes det Studentparlamentsvalg ved Universitetet i Tromsø. I første runde velges det inn representanter fra politiske lister. En slik liste kan alle studenter opprette, eller de kan slutte seg til en som finnes fra før. Det viktigste er å finne den listen du mener samsvarer best med dine egne overbevisninger. Per i dag sitter det representanter fra fire ulike politiske lister i Studentpar-

lamentet. Disse er Sosialistisk studentlag, Moderat liste, AUF og Sosialliberal liste. De politiske listene har til sammen elleve mandater, og fordelingen skjer i henhold til hvor mange stemmer hver enkelt liste oppnår. Når det politiske listevalget er avviklet, står fakultetsvalgene for tur. Hvert fakultet arrangerer i den forbindelse allmøte, og alle studenter kan stille til valg ved sine respektive avdelinger, så fremt de ikke står på noen politiske lister. Det velges til sammen inn tolv representanter fra fakultetene. Tre fra HSL, tre fra MED.fak, to fra Mat.Nat., to fra BFE.fak, én fra Jur.fak og én fra Kunst.fak. I tillegg velges det inn en representant fra International Students Union (ISU) og en fra Samisk Studentråd (SSSR).

Når representantene er valgt inn, er det

tid for konstituerende styremøte. Her samles de innvalgte for å ha interne voteringer over hvem som skal bekle ulike verv. De viktigste vervene her er leder, nestleder/utdanningspolitisk ansvarlig, internasjonalt ansvarlig og velferdsansvarlig, samt studentrepresentanter til universitetsstyret, det øverste organet ved Universitetet. De fire førstnevnte utgjør Studentparlamentets utøvende organ og heter Studentrådet. Alle kan søke om stillingene her (de er lønnete), også studenter som ikke har stilt til valg. I det Studentrådet er satt erstattes deres plasser i Studentparlamentet av nestekvinne/mann fra deres respektive lister. Det er nå klart for nok et år med saksbehandling, debatter, møter og intriger i studentenes tjeneste.

FAKTA

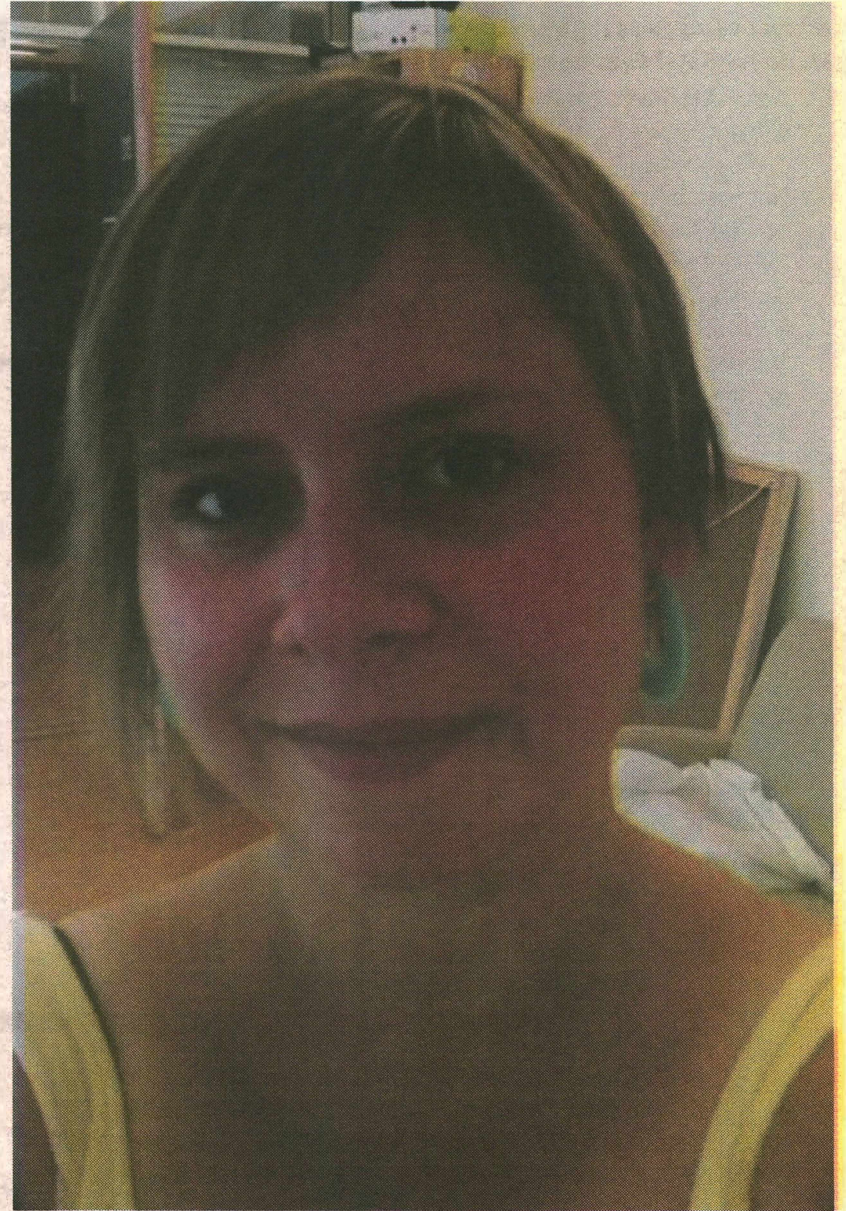
Disse fire jobber i år i Studentrådet ved Universitetet i Tromsø:

- Tine Bergli (leder)
- Siren Storli (Utdanningspolitisk ansvarlig/nestleder)
- Natalie Godeseth (Velferdspolitisk ansvarlig)
- Ulrik Langøy (Internasjonalt ansvarlig)
- Les mer om Studentparlamentet på: www.uit.no/studentparlamentet

din studiehverdag

Ulrik Langøy (Internasjonalt ansvarlig)

Tine Bergli (leder)

Natalie Godeseth (Velferdspolitisk ansvarlig)

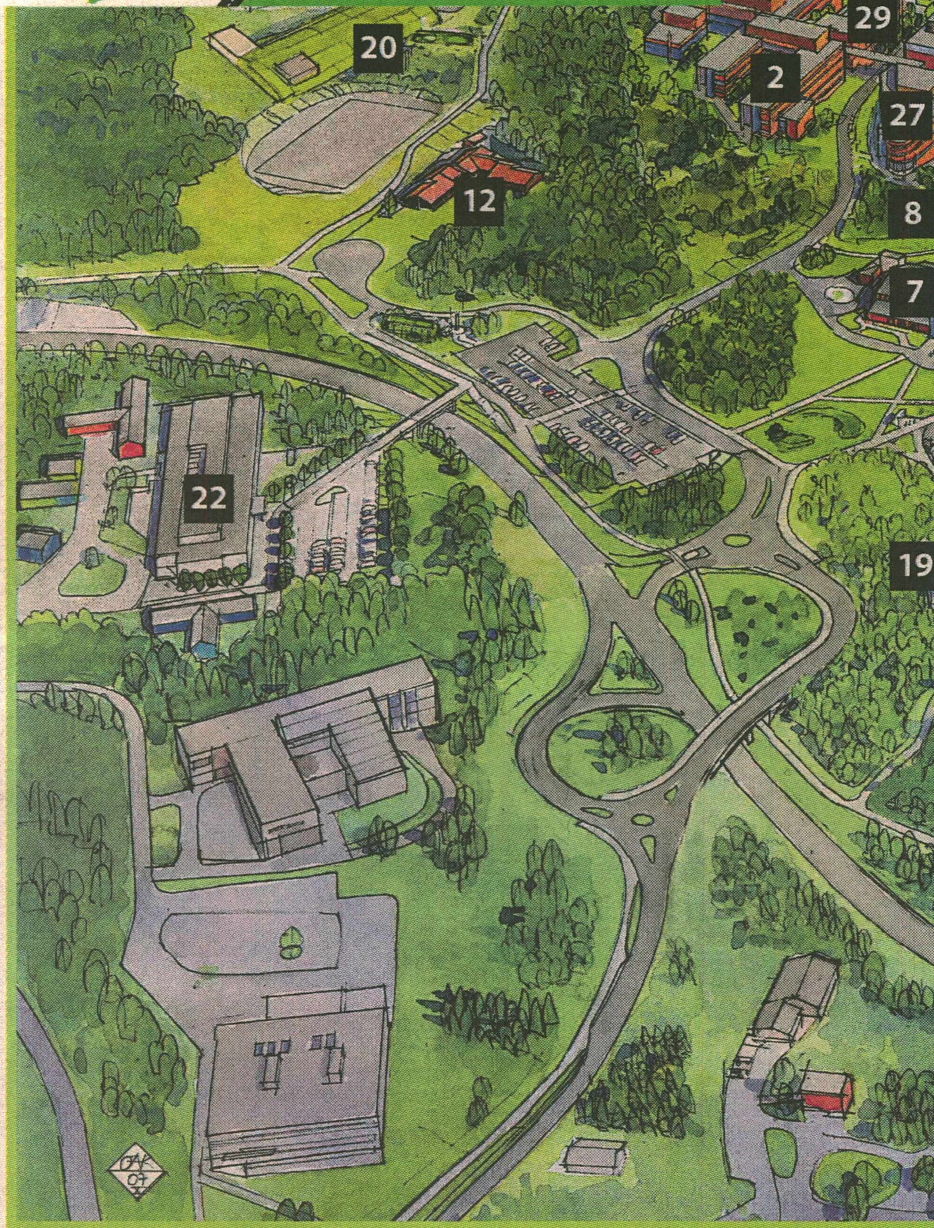
Siren Storli (Utdanningspolitisk ansvarlig/nestleder)

A CAMPUSOMRÅDET

1. **Det humanistiske fakultet - HUM**
2. **Det juridiske fakultet - JUS** (Teorifagbygget, Hus 4)
3. **Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet - MNF** (Realfagbygget)
4. **Det medisinske fakultet - DMF** og Avd. for helsefag ved HiTø/AFH (MH-bygget).
5. **Det samfunnsvitenskapelige fakultet - SVF**
6. **Norges fiskerihøgskole - NFH**
7. **Administrasjonsbygget:** Sentraladministrasjonen (Sadm) inkl. Forsknings- og studieavdelinga, Kommunikasjonsavdelinga og Roald Amundsen senter for arktisk forskning. Styrerom, Hiet og Lille-hiet
8. **Árdna og Joho Niillas goahti/ Nils Jernslettens gamle**
9. **Arktiskalpin botanisk hage med Hansinas gårdstun**
10. **Avdeling for arktisk biologi**
11. **Breivangveien 23**
12. **Breivika barnehage** (Studentsamskipnaden)
13. **Breivika videregående skole - med idrettshall**
14. **Breiviklia:** SVF: Filosofi, Historie, arkeologi, planlegging og lokal-samfunn, Registreringsentralen for historiske data - RHD.
15. **Driftsentralen:** Teknisk avdeling (Sadm)
16. **Farmasibyggget:** Institutt for farmasi (DMF/IFA), RELIS og MNF, CTCC
17. **Fiskeriforskning (Nofima)**
18. **Forskningsparken:** NAFKAM, Norgesuniversitetet (tidl. SOFF), Utdanning.no, Kirkelig utdanningssenter i nord (KUN)
19. **Geologivandringen**
20. **Idrettshuset Kraft** (Studentsamskipnaden)
21. **Medisin- og helsefagbygget (MH).** DMF og AFH, jfr pkt 4 og Universitetsbiblioteket, bibliotek for realfag, medisin og helsefag (RMH-biblioteket)
22. **Naturfagbygget** (tidl. Gjennomgangsbygget): MNF, Institutt for biologi (IB) og Institutt for geologi (IG)
23. **Nedre lysthus:** SVF: Senter for fredsstudier

24. **Nordlysplanetariet:** Nordnorsk vitensenter
25. **Realfagbygget, MNF, jf pkt 3**
26. **Statsarkivet**
27. **Studentsamskipnaden i Tromsø.** Adm. i Teorifagbygget, Hus 2
28. **Tannhelsebygget (TANN):** DMF: Institutt for klinisk odontologi (IKO)
29. **Teorifagbygget - er fordelt på seks hus:**
Hus 1. SVF: Institutt for pedagogikk og lærerutd. - IPLU U-Vett. Ex.phil.- undervisning Felles undervisnings- og lese-rom
Hus 2. IT- brukerstøtte, Oraklet Studentsamskipnaden, administrasjon
Hus 3. Senter for Samiske studier Lokaler for studentvelferd
Hus 4. Universitetsbiblioteket, Bibliotek for juss og psykologi med Læringsressurscenter (LRS)
Hus 5. Det juridiske fakultet med rettsal
HUM: Senter for samisk språkteknologi, Kunstvitenskap og stipendiatkontor
Hus 6. SVF: Institutt for psykologi og Institutt for sosialantropologi med Visuelle kulturstudier
NFH: Senter for marin ressursforvaltning (Marema)
Hus 6. Auditorium 3. Studentkafe (lunsjservering)
30. **Terminalgata 38** (tidl. Breivika senter). Juss-hjelpe
31. **Universet barnehage** (Studentsamskipnaden)
32. **Universitetsbiblioteket (UB)** med Akademisk Kvarter bokhandel (Studentsamskipnaden)
33. **Universitetssykehuset i Nord-Norge - UNN**
34. **Øvre lysthus:** Senter for miljø- og utviklingsstudier (SEMUT), Senter for kvinne- og kjønnsforskning (KVINNFORSK), Tjenestemannsorganisasjonene, Studentpresten

B INSTITUTT FOR FYSIKK

C LÆRERUTDANNING

D KUNSTAKADEMIET

E INGENIØR- OG ØKONOMIFAG

F UNIVERSITETSMUSEET

G KULTURSKOLEN

STUDIEOVERSIKT

Fakultet for naturvitenskap og teknologi

Det juridiske fakultet

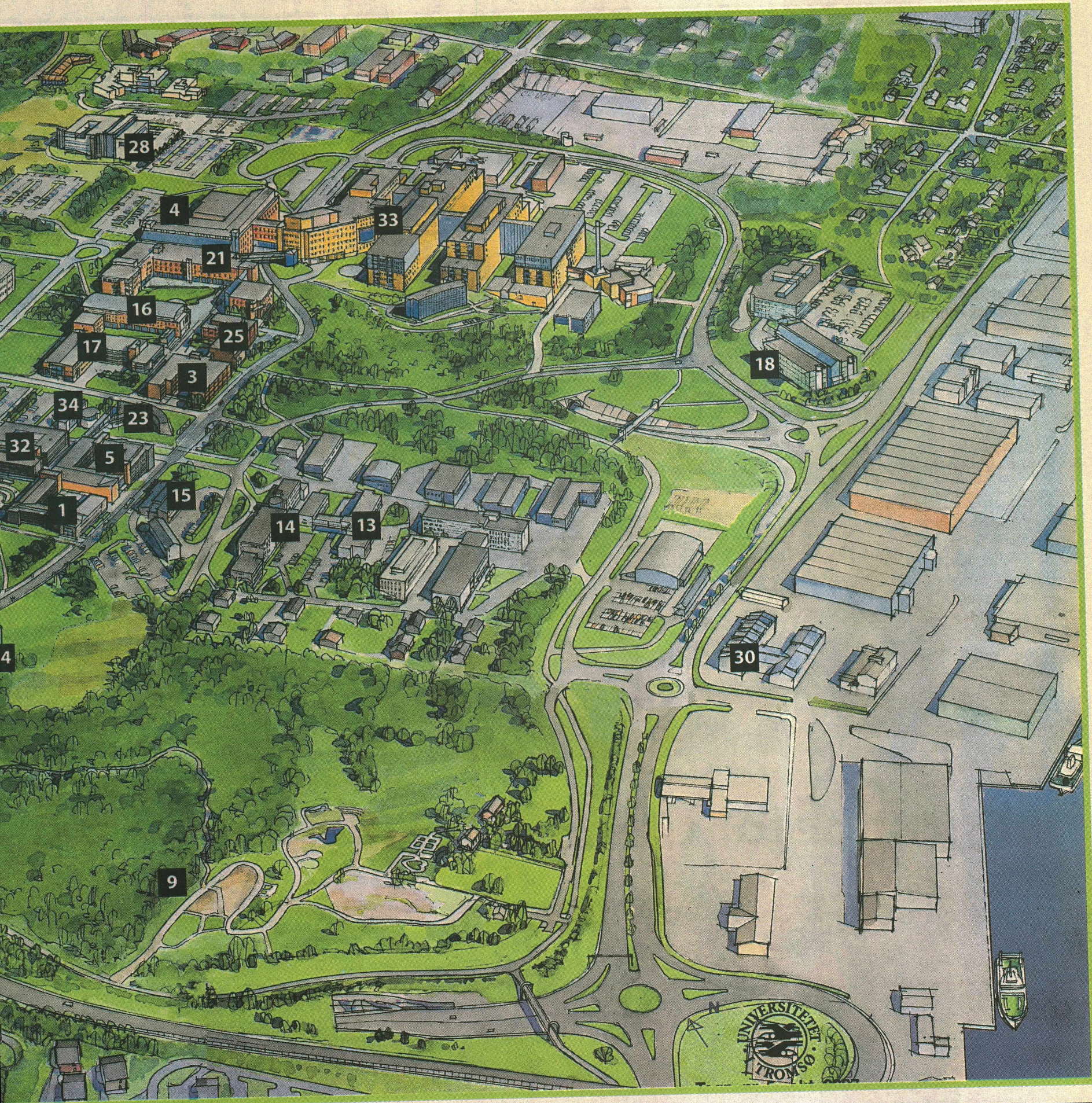
Fakultet for humaniora, samfunnsvitenskap og lærerutdanning

Fakultet for biotvitenskap, og økonomi

- Institutt for fysikk og teknologi
- Institutt for geologi
- Institutt for informatikk
- Institutt for kjemi
- Institutt for matematikk og statistikk
- Institutt for ingeniørvitenskap og sikkerhet

- Institutt for språkvitenskap
- Institutt for kultur og litteratur
- Institutt for lærerutdanning og pedagogikk
- Institutt for filosofi og føstestemesterstudier
- Institutt for historie og religionsvitenskap
- Institutt for sosiologi, statsvitenskap og samfunnsplanlegging
- Institutt for arkeologi og sosialantropologi
- CASTL
- Centre for Peace Studies

- Institutt for arktisk og marin biologi
- Norges fiskerihøgskole
- Handelshøgskolen i Tromsø

Det helsevitenskapelige fakultet

Det kunstfaglige fakultet

Institutt for biologi

Musikkonservatoriet

Institutt for medisin

Kunstakademiet

Institutt for medisin

Institutt for farmasi

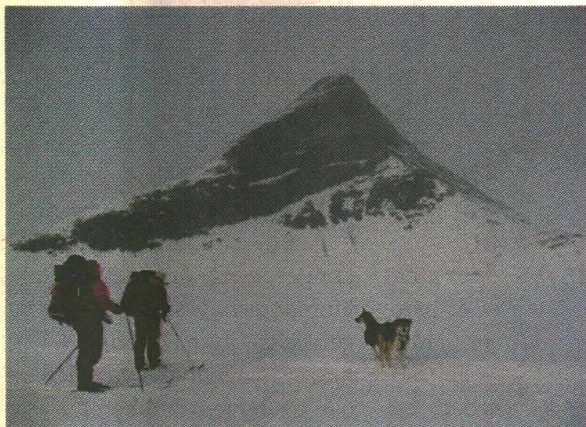
Institutt for antropologi

Institutt for psykologi

Institutt for samsorgsfag

Bygging av en real vinterleir.

Grått gjennom isdalen

Fellesbilde på toppen.

Leirbål i vårnatta.

Fin røye på Moskån.

Stemning i leir

Fjellgruppetur til indre Troms

Er du ny i byen og på utkikk etter et turmiljø? Sjekk ut aktiviteten til Fjellgruppa, TSI. Utover høsten arrangeres det en rekke turer både bynært og byfjært. Her kan du lese om en av de fineste turene vi hadde i vår!

TEKST: NARVE JOHANSEN
ILLUSTRASJON: TSI

Det drar seg mot slutten av april. Troms innland lokker med gode skiforhold. For Fjellgruppa TSI er alt klart for en av vårens høydepunkter; langtur på ski med utgangspunkt i Signaldalen. Fjellgruppa arrangerer en god del helgeturer gjennom studieåret. De fleste turene går i strøkene rundt byen, eller til Troms innland, som nå. Vi prøver å arrangere turer tilpasset forskjellig ferdighetsnivå.

Signaldalen

Vi bruker helst felles transportmiddel, men denne helga var vi bare fem stykker som ble med, så vi satset på privatbiler. Etter drøye to timers kjøretur, kom vi fram til Rognli innerst i Signaldalen. Stemningen ble for alvor satt da vi kjørte inn Signaldalen.

Den høyreiste Ottertind, fikk oss til å sperre øynene opp. Det var riktignok ikke de alpine glendene vi jaktet denne helga, men Ottertind er en fryd for øynene. Vi studerte kartet. Kanskje det skulle by seg en mulighet til høsten?

Denne helga la vi opp til en tur som er tilpasset de som har vært ute en vinternatt før. Det ventet dagsetapper på 20-25 km, og teltsetter i vinterlige temperaturer. Selv om turene til gruppa er åpen for alle, ønsker vi først og fremst å være ei gruppe for de som allerede har interessen for fjellet, og som gjerne har litt erfaring å bidra med.

De lange lyse kvelder

Utover våren får vi tilbakebetalt for all den tid vi har surret rundt i den mørke vinter. Det er i denne tida vi for alvor husker

hvorfor vi bor her i nord. Tung-sinn og mørke er glemt! Skulle vi beholde døgnrytmen denne helga, var vi nødt til å følge klokka, og ikke lyset.

Et stykke oppe i dalen sa klokka camp. Telt kommer opp, gryter settes på kok, og snart flammer også et bål opp i den lyse kveden. Den vårlige temperaturen vi hadde opplevd i Tromsø dagene før turen lurte det ene teltlaget til å ta med en gassbrenner. I 10 blå gikk det lang tid før torskegryta er klar for servering, men den som venter på noe godt, venter som kjent ikke forgjeves.

Isdalen

Silkeføre og steikende sol; Snakk om å være heldig med forholdene! Brede daler fører hen mot Kilpis, Tverrelvdalen, Pältsa og Rosta. Mange av fjellene i området er flate på top-

pen, men har stupbratte sider. Lenger framme er det en passasje som lokker mer enn alle de andre. Dette er Isdalen. Her vil vi få de stupbratte fjellene nært oss på begge sider. Turen gjennom Isdalen var et av målene vi hadde for helga.

Før vi kommer så langt er det på høy tid med lunsj. Vi finner en barflekk, sånn for å virkelig nyte vårens framvekst. Mens vi sitter der og slikker sol, kommer lave skyer, og maler Isdalen hvit. Så skulle vi ikke få nyte den forgjettede dal i fulle drag.

Moskån

Det er med lettelse at vi konstaterer at statskoghytta ved Moskånjavri er ledig. Etter midtels sikt og en sur trekk gjennom Isdalen, frister det virkelig med en kveld i ei varm stue. Jeg røper vel ingen hemmelig-

het om jeg nevner at Moskånjavri er et av vannene her inne som huser storvokst røye av ypperlig kvalitet. Det kan dog være langt mellom dem.

Det er en egen skuterløype for isfiskere som stopper ved Moskån. Flere familier har utnyttet at dette er siste langhelga det er lov å benytte løypa. Det ser ut som de stortrives på andre siden av vannet. Vi har også med pilkestikker. Ei kort ettermiddagsøkt blir for vår del resultatløs.

Nordisk forbrødring

Hytta er ikke større enn at det blir riktig tett og trivelig når vi sitter 5 stykker inne i stua. Gassblusset ser også lysere på livet nå enn ute i kulda. Ingebjørg og Renate er sjefskokker. Det er ikke sånn at jentene alltid må stå for maten på fjellgruppetur, men etter at det viste seg

som en kjempeoppskrift denne helga, vurderer vi å legge på det som en ekstra regel i vedtektene.

Patrik har med et lite kulturinnslag; rapp fra Oslos støvete gater på en minihøyttaler. Jukka-Pekka har med kulturinnslag fra Finland; en skarp en til kaffen. Det blir liksom en liten nordisk forbrødring der inne. Vi synes vi fortjener alt godt, etter at turen gjennom Isdalen ble seig og hustrig.

Lille Svalbard

Vekkeklokka ringer altfor tidlig, men skal en rekke å jakte etter Moskanrøya før en dagsetappe på ski, får en ofre et par timer med søvn. Det er fryktelig lyst ute allerede. Som en står og

myser ut i dagen, er det ikke fritt for at en begynner å lure på hvor en er i verden. Vi la oss i indre Troms, og våkner opp på Svalbard. De fjellene bak teltet er da umisskjennelig?

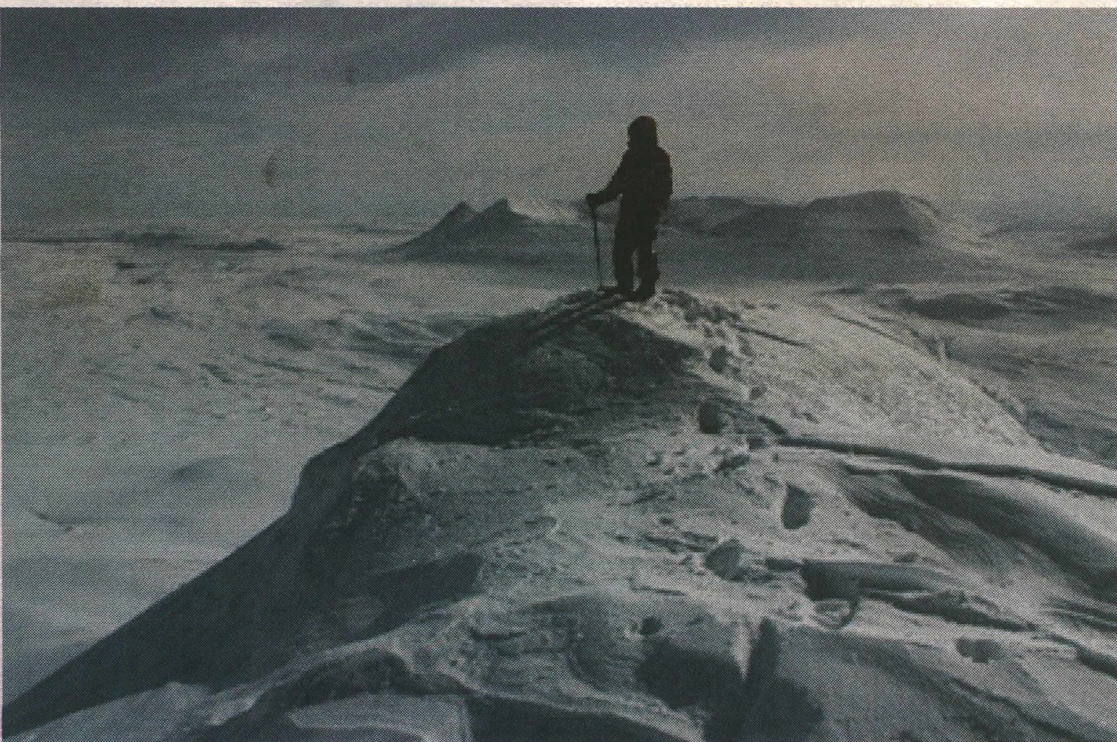
Etter å ha funnet tilbake til den virkelige verden og søkt ly bak en kraftig vindmur er spenningen i gang. Nærområdet rundt Tromsø byr på haugevis av turmuligheter, men røyefisket kan ikke måle seg med det som en kan oppleve her på innlandet. I løpet av et par sure morgentimer kommer to flotte røyer på isen. Nå er forretten til dagens middag sikret.

Pältsa

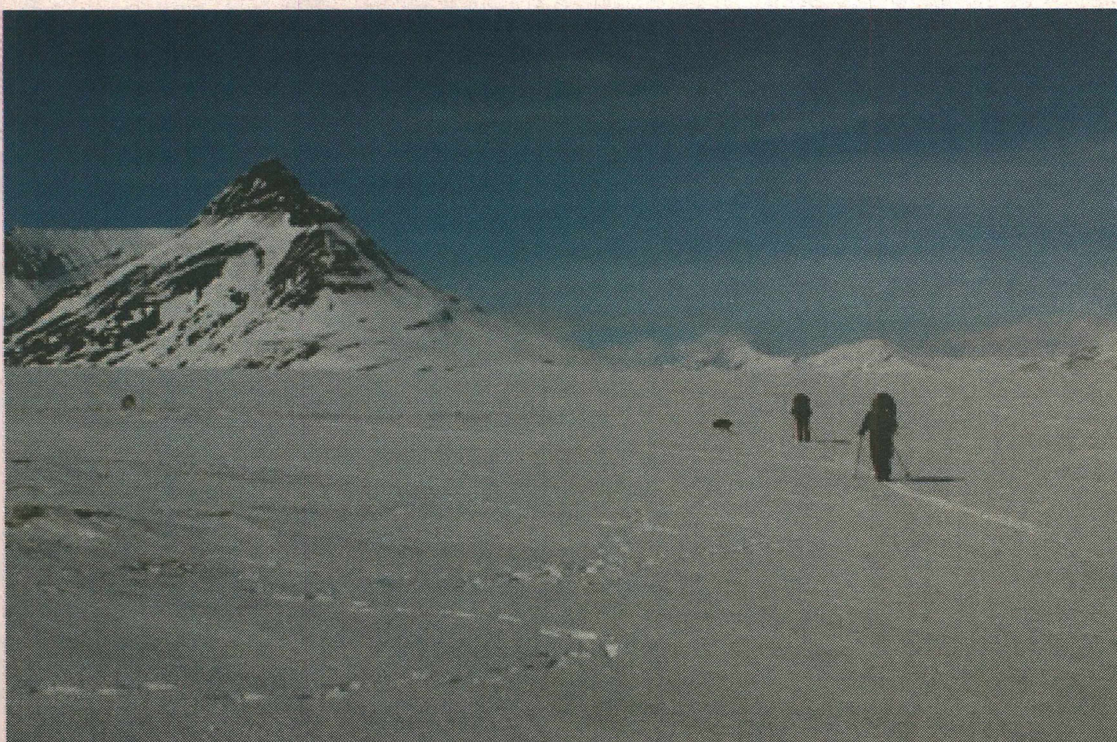
Været har kommet på bedre tanker etter en sur morgen på Moskån. Siden vi er bare fem

Lunsj på barflek; geologen våkner.

Toppen av Barras, med Pältsa/Moskån-massivet i bakgrunnen

På vei mot Pältsa.

stykker i laget kan vi la rammen for turen være litt løse. Vi kan ta pausene mer som det faller seg. Er det flere med, må en gjerne kjøre med litt strammere rammer for å opprettholde litt framdrift.

For andre gang krysser vi grensa over til Sverige. Det er bare en halv dagsetappe over til den svenske turistforenings Pältsanstugan. Vi holder høyden, og kommer ikke ned til "stugan." Igjen er det en fjellformasjon som fanger vår oppmerksomhet. Toppen har samme navn som "stugan," eller kanskje det er motsatt. Om vi skulle satt opp ei hytte her, skulle vi i alle fall kalt den opp etter denne toppen.

Med godt føre, og godt driv på skia, har vi tid til en ettermiddagstur. Vi er absolutt klar for en tur i høyden, men etter lunsj kommer den sure vinden tilbake. Vi går i stedet litt lenger, og rigger opp en skikkelig camp med vindmur tykk som en festning.

Barras

Før vi dro hjemmefra meldte værmeldinga snøbyger og "skitvær" på søndagen. Vi får en positiv overraskelse når vi tidlig på søndagen kikker ut av teltene. Sola hilser oss en god morgen. Når vi runder Gapohytta kommer Barras til syne. Absolutt et landemerke i området her. Vi hadde denne kvasse toppen på vår venstre side da vi gikk opp Signaldalen. Nå får vi den midt i glaninga. En kjapp retur til fordel for eksamenslesing forkastes lett! Barras er dagens mål!

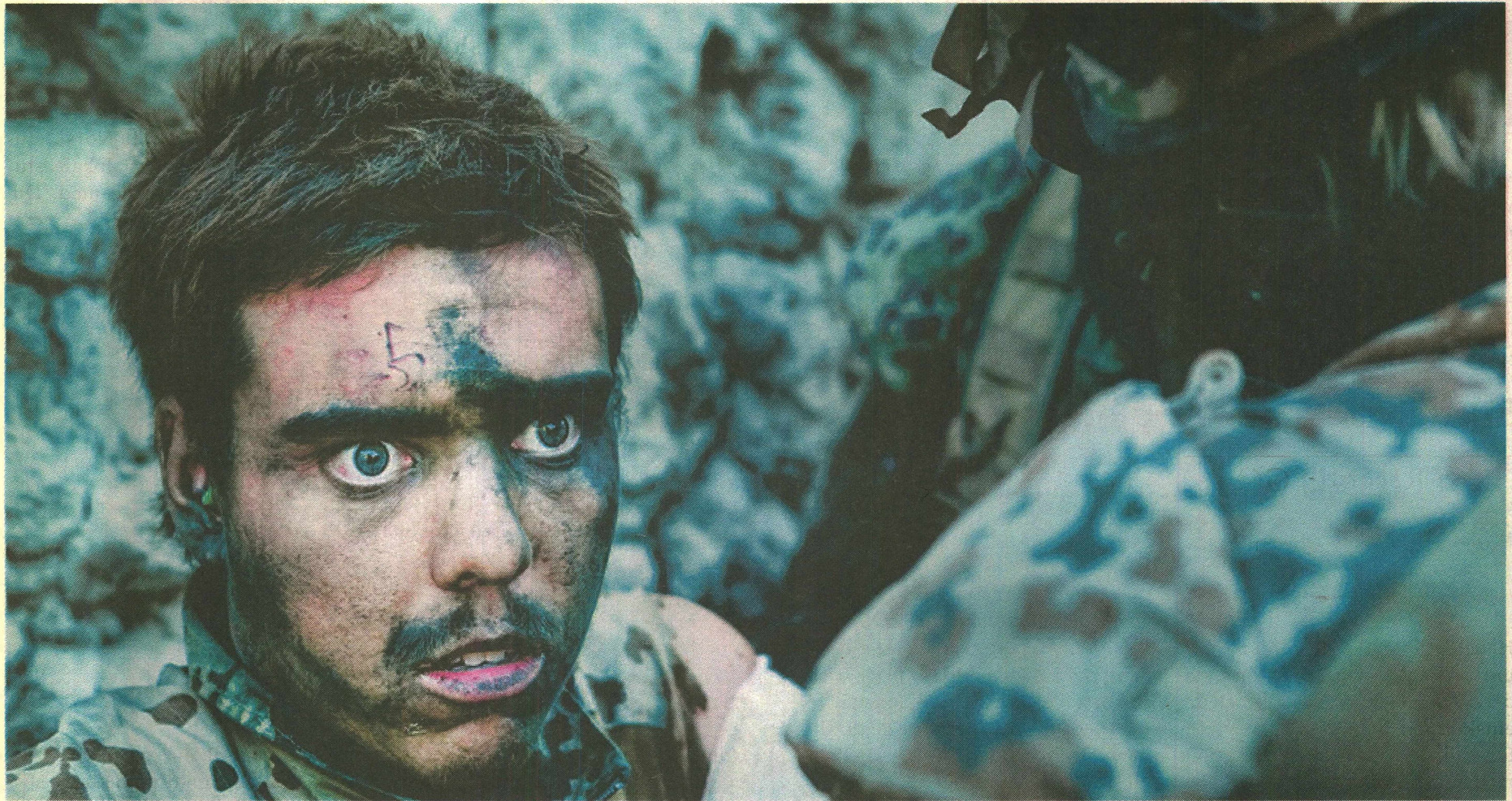
"Det finnes et sted, hvor du kan stå mellom Norge, Finland og Sverige," synger Casio kids på radioen om dagen. De må ha vært på Barras. Dette er stedet! Treriksroysa ligger rett nede i gata, i retning av Kilpisjärvi. Lenger mot nord ser vi Halti, Finnlands høyeste fjell. I Øst ligger Pältsa inne i Sverige. I Vest ligger Lyngenthalvøya. Mellom oss og lyngen stikker majestatiske Ottertinden opp. På avstand ser Barras fryktelig bratt ut, men kartet lyver ikke, den er absolutt mulig å gå på. Skiene blir satt igjen nedenfor bratthenget. Med luft under vingene stiger stemningen. Snart danser vi rundt toppvarden.

En reklamesnutt

Turen til Signaldalen hadde vi gledd oss til, og den ble absolutt et lite høydepunkt. Vi fikk med det meste av det som indre Troms kan lokke med en vårhelg. Lange dager på ski, steikende sol, nytrukne røyer rett i steikepanna og alpine gleder. Så får en avslutte med en aldri så liten reklamesnutt. Det er nå et flunkende nytt turprogram for høsten ute på nettsida til Fjellgruppa (www.fjellgruppa.no). Stikk innom og sjekk om det er turer som frister! Alle nye og gamle medlemmer; Er det turer dere gjerne ville sett på programmet; ta kontakt og bli med å arrangere turen!

På oppfordring av Fjellgruppa trykkes denne teksten først nå.

Danmark, Armadillo og debatten om krigen vi ikke vil se

KRONIKK

AV: JOAKIM BRATTVOLL
ILLUSTRASJON: PRESSE

Den danske krigsdokumentaren *Armadillo* har fått massiv mediaoppmerksomhet og har sjokkert med sin brutalitet. Danmarks voldsutøvelse i Afghanistan er en forlengelse av en stat som i større og større grad er begynt å bruke maktbruk til å løse konflikter. Den danske staten synes å ha gått fra å promotere åpenhet, fred og solidaritet, til å føre noe mange mener er en inhuman utlendingspolitikk og til å bli kritisert for å ha et ytterliggående populistisk menneskesyn.

Det vi ser i *Armadillo* kan tolkes som et eksempel på dette menneskesynet, og på denne maktutøvelsen. I filmen blir vi vitne til krigshandlingene som de fleste ante at pågikk, men som få visste omfanget av. Det er ingen nyhet at danske styresmakter for lengst har tatt av seg silkehanskene når det kommer til å få gjennomført de beslutningene som blir vedtatt på Christiansborg. Regjeringen, bestående av De Konservative og Venstre, med støtte av Dansk Folkeparti, har i større og større grad brukt politiet som sin forlengede arm i politisk betente saker. I Danmark er mange av disse beslutningene blitt mottatt med massiv mot-

stand, som for eksempel i forbindelse med tvangshjemsendelsen av de irakiske asylsøkerne i 2009. Det virker selvsagt å sette spørsmålstegn ved hvorvidt den danske regjeringens håndtering av de irakiske asylsøkerne i 2009 er legitim eller ikke. Asylsøkerne ble med makt, og mot henstillingen fra FNs høykommissær for flyktninger, hentet ut av kirkeasyl. Denne saken, sammen med andre omdiskuterte hendelser som skjer i Danmark, tas opp til offentlig debatt nettopp fordi det er noe som folk selv kan se og ta stilling til.

Det samme kan ikke sies om Afghanistan. Den mest åpenbare årsaken er naturligvis at Afghanistan er for fjernt for den alminnelige danske borger, og mediedekningen om hva som faktisk skjer er svært begrenset. Motstanden vi ser mot saker som finner sted i Danmark, er ikke nødvendigvis grunnet i at man anser disse sakene som viktigere enn andre, men fordi det er noe folk selv observerer og kan forholde seg til. Og det er nettopp det Janus Metz har forsøkt å gjøre med *Armadillo*, han har brakt krigen nærmere inn på folk. "Vi må snakke mer om krigen", lød regissørens melding til nasjonen i forbindelse med premieren på dokumentaren. Og det har blitt snakket, debattert og diskutert, en debatt som

de fleste mener har blitt sunnere og mer nyansert etter filmens premiere. Debatten har fått konsekvenser. I slutten av juli ble det slått fast at for første gang siden starten av 2008, er flesteparten av danskene nå mot at Danmark skal delta i krigen i Afghanistan. Mest sannsynlig på grunn av at de mange skadde og omkomne soldatene, sammen med *Armadillo*, har gitt krigen et ansikt. Et ansikt mange ikke var forberedt på å se, og som sjokkerte en hel nasjon. Hvorfor er det egentlig sånn?

Armadillo bekrefter det vi er redde for. Det vi i underbevisstheten vet at må skje i en krig, men det vi ikke vil vite av, blir trykt opp i ansiktet vårt. Taliban-soldatene blir skutt og lempet ned i en grøft, selv om det ikke er klart om de alle var bevæpnet eller ikke, og etterpå blir det high-fived i campen. "Fuck, det var great", sier en av soldatene. For hvis ikke soldatene hadde syntes det var "great", ville de kanskje ikke gjort

Forstår vi ikke at når vi sender soldater i krig, så vil noen dø?

det. Eller ville de? Danmark er gått fra å være en av verdens ledende fredsnasjoner som har promotert solidaritet og menneskerettigheter, til å selv årlig få kritikk av Amnesty for menneskerettighetsbrudd. Når politiet går inn i Brorsons Kirke på Nørrebro og rydder ut de irakiske asyl-

søkerne som søker tilflukt der, når politiet gjennomfører knipetangsmanøveren på nesten 1000 demonstranter og binder dem sammen, og når danske soldater dreper noen talibanere og lempet dem i grøfta i Afghanistan, snakker vi om brutal maktutøvelse. "Vi må fortsette uten tvil, når nasjonen har utstedet den politiske linje som den har", sier en av oberstene i filmen. Og hvis disse hendelsene er symbolet på den politiske linje til nasjonen, er debatten om *Armadillo* ikke bare svært nødvendig og på høy tid, den bør også omhandle mye mer enn bare Danmarks tilstedeværelse i Afghanistan. Den bør omhandle hvilke etiske prinsipper Danmark vil legge til grunn for sin maktutøvelse, sin stat og sin nasjon.

Norge er også i Afghanistan. Vi er en del av ISAF-styrken, som er under NATO-kontroll og vi er der på det samme oppdraget som det Danmark er. Men vi har foreløpig ingen *Armadillo* til å vise oss hva som foregår i Norges navn. *Armadillo* har ikke bare sjokkert, den har også endret Danmarks måte å se på seg selv på. Den viser hvor kort veien fra sivilisasjon til barbari er og den har rystet danskenes selvforståelse. Krigen kan ikke lenger ties i hjel, bortforklares eller unngås. *Armadillo* tvinger Danmark til å ta stilling til en rekke etiske og politiske spørsmål. Og det er på høy tid.

Joakim Brattvold er student ved Universitetet i København

Vi vil vite hva som er viktig for DEG!

LESERINNLEGG

AV: ANNE KARINE NYMOEN, LEDER I NORSK STUDENTORGANISASJON
INGRID FOSS BALLO, FAGPOLITISK ANSVARLIG I NORSK STUDENTORGANISASJON

FOTO: NSO

Det er endelig august og universiteter og høyskoler våkner igjen til liv etter hvert som studentene igjen inntar campus. Det er tid for å kjøpe inn bøker, innta lesesaler og auditorier, spore opp noen nye fjes å bli kjent med, og nyte studiestarten og siste rest av sommer! Som student er det viktig å huske at det også skjer veldig mye utenfor lesesalen. Det er utrolig mye du kan engasjere deg i, og du får gjerne mer ut av studietiden når du blir med på det du synes er mest spennende!

Studentdemokratiet på din utdanningsinstitusjon har mange engasjerte studenttillitsvalgte som jobber opp mot ledelsen på institusjonen om saker som er viktig for deg og dine medstudenter. Norsk studentorganisasjon (NSO) er en paraplyorganisasjon for studentdemokratiene ved høyere utdanningsinstitusjoner i Norge. NSO jobber aktivt overfor for eksempel politikere, byråkrati, lånekassen og media for å bedre studenters faglige, sosiale og økonomiske vilkår. Vi er mange og vi er engasjerte, og det er alltid plass til

flere dersom akkurat DU har lyst til å være med!

Du som er student kan også være med å sette dagorden på hvilke saker som skal være studentenes kampsaker! Nå kan du gå inn på www.brukdinstemme.no og stemme på saker som DU vil at Norsk studentorganisasjon og ditt lokale studentdemokrati skal jobbe med. Du kan også legge inn egne saker som du mener er viktige at studentdemokratiet jobber for. Gå inn og stem på det som er viktig for DEG!

Studentrekruttering og plassmangel

LESERINNLEGG

AV: ÅSNE Ø. HØGETVEIT, MASTERSTUDENT OG UNIVERSITETSSTYRE-REPRESENTANT

Hausten 2010. Folk strøymer til universitet og høyskular for å studere. Tilsynelatende til alles glede: einskildpersonen gjer noko viktig for seg sjølv, samfunnet treng folk med utdanning, studentane gjev pengar til universitetet. Men sjølv om Kunnskapsdepartementet kanskje trur dette er heile biletet, trur eg dei fleste som studerar alt har merka at det ikkje er slik jamt.

Universitetet i Tromsø er det universitetet med flest akademisk tilsette per student. Det er ein statistikk som har to sider. På den eine sida kan ein sei at det ikkje er nok studentar ved UiT. Og det er sant at ein del program slit med rekrutteringa. Den andre sida er at me som studentar opplever at kontakten til førelesarar og andre fagtilsette er tett. Det er sjeldan ein kø med studentar utanfor kontoret til ein professor. Men UiT har sjølv sagt eit ynskje om å fylle opp fleire av programma sine. Diverre er eg redd ein ikkje alltid tek med heile

biletet når ein finn ut av ein skal fylle opp studieprogramma.

I haust var det særst vanskeleg å få nokon stad å bu. Trass i at Student-samskipnaden har studentbustadar til i overkant av ein av fem studentar. Tromsø er ikkje ein veldig stor by, og den private leiemarknaden er pressa, særleg i desse finanskrisetider med folk som heller vil selje framfor å leige ut.

Det er ikkje berre på bustadfronten det kan bli litt trongt i Tromsø. Dei 450 studentane på Institutt for lærarutdanning og pedagogikk har til saman åtte lesesalplassar. I gangen under kultur- og samfunnsbiblioteket, utanfor Akademisk kvarter sit det nesten til ei kvar tid studentar og arbeider. Det var ikkje slik den gangen var tenkt bruka, og eg trur fleirtalet av dei som sit der heller kunne tenkt seg eit gruppearbeidsrom for kollokviegruppa si. Men dei få grupperoma som finst er stort sett også opptekne.

UiT må ta innover seg at utfordringa ikkje ligg i å få folk til å koma til Tromsø, men at dei som kjem hit møter ein infrastruktur som tåler dei.

Forskningsnytt fra UiT I:

Universitetets kunnskapsmagasin Labyrint melder at arktiske områder virker å være populære hekkesteder for flere sydlige vadefuglarter. En mulig forklaring på dette er mangelen på rovdyr – jo færre rovdyr, jo færre knuste egg. Biolog Nigel G. Yoccoz ved UiT supplerer med en teori om

sammenhengen mellom størrelsen på lemenbestanden og antall vadefugler; på steder med mye lemen, spiser rovdirene helst de hissige gnagerne, og lar vadefugleredene i fred. Det kan derfor synes som fuglene aktivt oppsøker områder med mye lemen for å hekke der, sier biologen.

Forskningsnytt fra UiT II:

Universitetets kunnskapsmagasin Labyrint melder også at polarforskningen spilte en ikke ubetydelig rolle for å tømme forholdene i nordområdene mot slutten av den kalde krigen. Samarbeid mellom Norsk Polarinstitut, kanadiske forskningsmiljøer og russere er eksempel på en form for dialog mellom øst og vest som bidro til å

åpne opp konflikten, forteller historiker Stian Bones. Imidlertid kunne slik kontakt mellom forskere lett havne i etterretningstjenestens søkelys, både på norsk og russisk side. Dette og mye annet behandles i det norsk-russiske forskningsprosjektet "Det asymmetriske naboskap: Norge-Russland 1814-2014".

Forskningsnytt fra UiT III:

Spådommer om et lysere og mer planktonrikt hav som følge av ismelting i Arktis, avkrettes av forskere tilknyttet prosjektet Integrated Arctic Ocean Observation System (iAOOS). Biologer har undersøkt havstrømmer i Framstredet mellom Svalbard og Grønland, og kommet frem til at det er store forskjeller mellom dette havområdet og områdene øst for Svalbard: "På Universitetet i Tromsø har vi lenge forsket på Barentshavet, så vi kjenner

det godt. Framstredet er på samme breddegrader. Men på grunn av havstrømmenes baner, vindforhold, topografi og de store mengdene med tett is, er det forskjellige mekanismer vi bevitner", sier professor Marit Reigstad til Labyrinter. Dermed forteller også resultatene oss at en modell utviklet for et bestemt økosystem i Arktis ikke nødvendigvis kan overføres på et annet.

Organisasjonssekretær (20%) - Norges Kristelige Studentforbund

Til vårt lokalforbund i Tromsø søker vi organisasjonssekretær for tiltredelse snarest. Stillingen er en ettårig prosjektstilling i 20% med mulighet for forlengelse ved utløp.

For fullstendig stillingsutlysning se www.forbundet.no.

Har du spørsmål om stillingen kan du kontakte Tromsøforbundet ved Tom Tornedal på telefon 45197497 eller leder i Norges Kristelige Studentforbund Marte Ottesen på telefon 91780801. Søknad og CV sendes til post@forbundet.no innen 13.09.10.

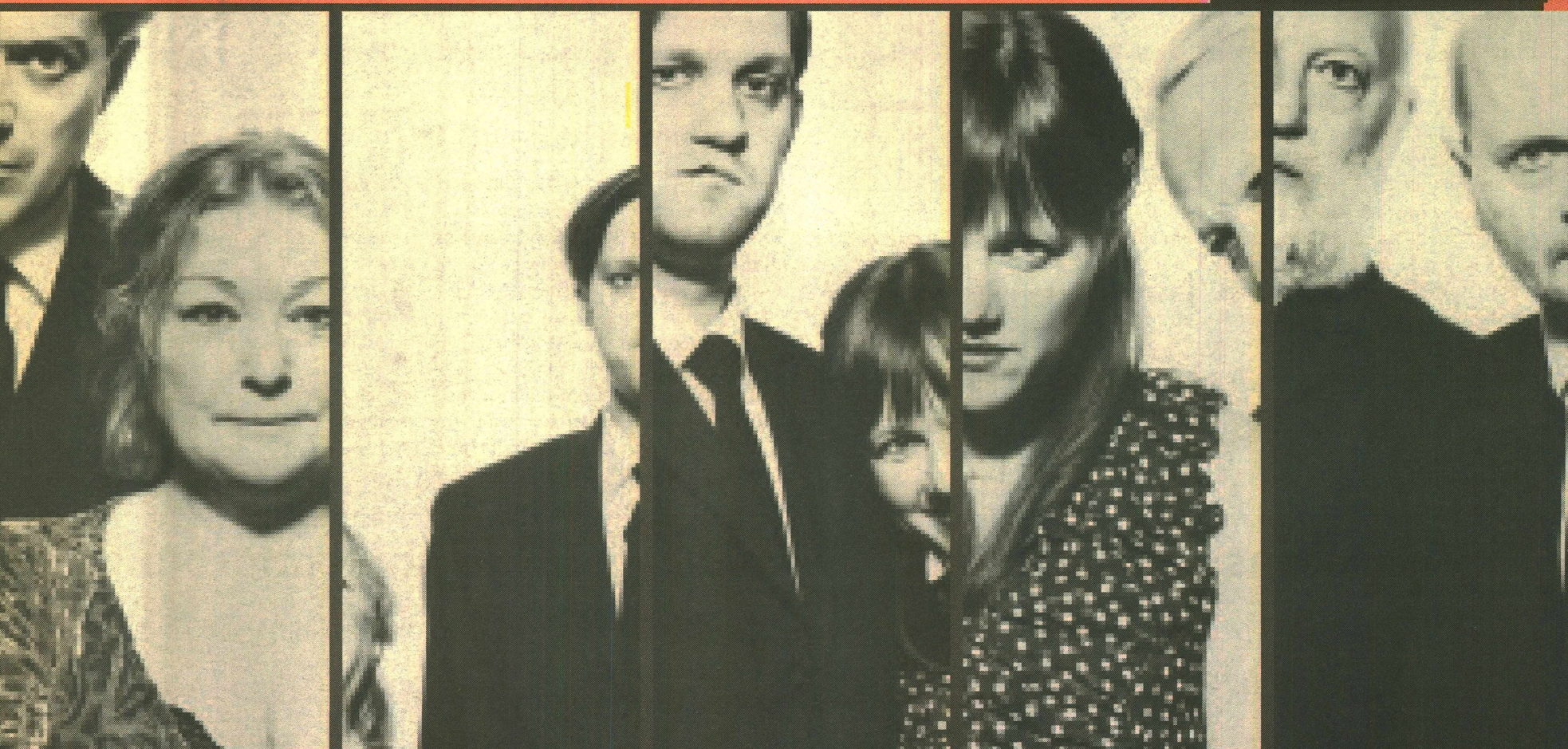

AUGUST STRINDBERG

ET DRØMSPILL

FRÅ 19. SEPTEMBER -
19. OKTOBER, 2011

HALOG
ALAND
TEATER

STUDENTPRIS: 160,-
(ORDINÆR 260,-)

EN KORT DRØM I EN HØRSEL
TWITTER.COM/NTTEATER
WWW.NT.TEATRET.NO

KULTUR

- Nordens Paris s.20-21
- Døgnvill s.26
- Høstmusikk s.21

Rot om rotløshet og norsk kultur

ANDREAS N. HELLENES
KULTURREDAKTØR
TLF: 77 62 09 63
KULTUR@UTROPIA.NO

LEDER

Som fersk kulturredaktør er det en fryd selv å skulle definere hva som faller inn under kulturfeltet. Så jeg starter bredt og lander smalt. Høyreorienterte politikere lekset i Aftenposten ("Drøm fra Disneyland", 27.8) opp om Arbeiderpartiets kulturelle landsvik i tiden siden krigen, og proklamerte norsk kulturs fall for flerkultur, denne "rotløshet satt i system som vil rive landet vårt i filler". I 1897 utgav Maurice Barrès romanen *De Rotløse*. I boka som i andre skrifter forsøkte franskmannen å finne en formel for solid nasjonalfølelse i et land som forskjellige revolusjoner, demokratiske endringer og rotløse jøder hadde kjørt på dynga. Ikke ulikt kronikkforfatterens ærend; metoden avslører seg også å være den samme. Barrès formulerte det slik:

Man bygger ingen enhet på ideer, så lenge det kun dreier seg om resonnementer; de må dobles med det de har av sentimental styrke. Ved roten av alt finnes følelsene. Man sliter seg ut til ingen nytte om man prøver å finne sannheten ved bruk av fornuften alene, fordi intelligensen alltid kan finne nye måter å stille spørsmål ved tingene på.

Etter en opprømsing av hva som utgjør norsk kultur, fastslår kronikkforfatterne bramfritt: "Ferdig diskutert". Problemet med diskusjoner er som kjent at nye spørsmål kan stilles, spørsmål som kanskje kan skake følelsene. Kritikkk er av det onde, og

kritikere er rotløse mennesker, "naive og overfladiske kulturrelativister (...) som gjennom hersketeknikker og utvannings-taktikk forsøker å bevise at norsk kultur slett ikke finnes". Stråmenn er lette å sette opp, men blåses like lett over ende og brenner godt og hurtig opp.

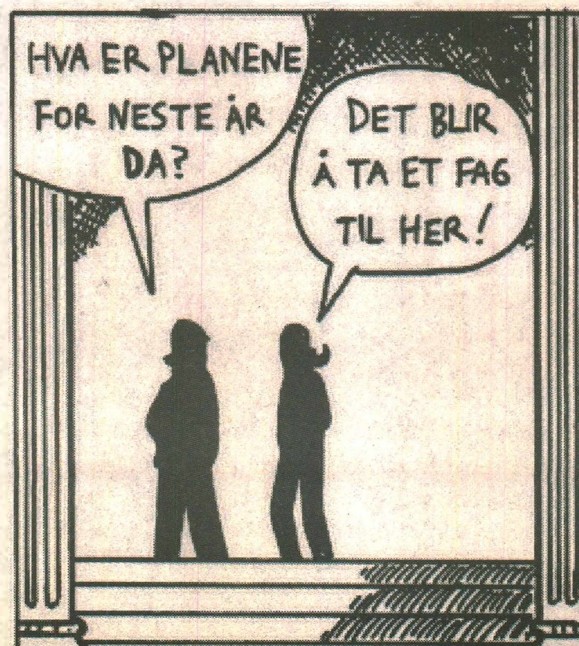
Selvsagt finnes norsk kultur, selvsagt er den mer enn 17. mai og selvsagt er det ingen grunnleggende motsetning mellom den og noen "flerkultur". Som Aslak Nore skriver i VG: "Det flerkulturelle Norge er én konsekvens av en dyptgående globalisering som begynte omkring 1970 – der varer, finanskapital og mennesker flyter raskere over landegrensene enn noen gang tidligere." Her i Tromsø opplever en også dette, og har gjort det fra før Alfred Eriksens tid. Byen vokste opp nettopp som møtested for handelsreisende samer, russere, kvener og nordmenn; denne tidlige internasjonaliseringa var blant annet med på å gi byen navnet Nordens Paris. Et konkret resultat av dagens flerkulturelle tilnærming er Den internasjonale filmfestivalen, en døråpner til Norge for film fra hele verden. Tromsø som flerkulturell filmby forsterkes nå i høst ved at Verdensteatret fordobler antall visninger. Høstprogrammet ble igangsatt med premiere på den danske krigsdokumentaren *Armadillo*. Hvis den satte tonen for hva vi har å vente oss, blir det daglig kvalitetskino på VT fremover. I tillegg kommer satsninger som Stumfilmdagene, Film fra Nord og Filmgrenser, som alle sammen har det til felles at de viser mangfoldet innen dagens og gårsdagens kinoproduksjon. Men denne globale flerkulturen er ingen skisse av en drøm fra Disney-konsernets tegnebrett. Det handler om ulike steder, språk og livsformer fra verden over, hvor norske bidrag finner sin selvsagte plass innenfor, ikke utenfor. Det er noen av denne flerkulturens lokale avskallinger vi i Utopias kulturseksjon vil granske og formidle.

«The loud vi å se en

PÅ TIDE

av Jonas A. Larsen

«Loudness war» - begynner en på visa?

fordi et «hot» signal kunne bidra til å binde en miks bedre sammen, og forvrengning gjerne kunne gi litt varme og liv til produksjonen. Slik er det ikke nå. Når produksjonen er ferdig innspilt kan man skru nivået på hele miksen opp til rett under grensen for forvrengning. Men. Hva om dette ikke låter helt som det skal? Litt luftig og tamt?

Jo, svaret er å benytte seg av kompresjon. Dette innebærer i praksis at de høye lydene forblir høye, og at de lavere lydene blir høyere. Ved å flate ut dynamikken kan man oppnå at miksen i sin helhet oppleves som høyere. Det låter stort og engasjerende. Og kompressor kan brukes for å få en pumpende og levende bunn i en produksjon, og er et meget verdifullt verktøy for en produsent. Vel og merke om man bruker dette med omhu. Forskning har nemlig vist at det menneskelige øret fungerer slik at jo høyere musikk låter, jo bedre. Det er ikke bare tull at man synes at et par hakk på volumknappen gir favorittplata det lille ekstra. Et par ekstra desibel gjør at det meste høres litt bedre ut. Dette er en klassisk felle for hobbyprodusenter, men det er en annen historie. Poenget er at dette har musikkbransjen (og reklamebransjen, for den saks skyld. Lurt på hvorfor lyden i reklamepausene i «James Bond i Japan» alltid er så skrikende høy? Jepp, overkomprimering) funnet ut, og tenkt at «dette må vi benytte oss av». Dette har ført til en krig mellom artister, egget fram av grådige plateselskaper, men etterhvert også av nødvendighet, om å ha den høyeste musikken. Musikk som er litt høyere enn de andre låtene på radioen griper lyteren i større grad, og vil fortere skille seg ut fra mengden. Det denne ufysiske trenden fører med seg er to ting: For det første vil komprimeringen gå på bekostning av kanskje det aller viktigste elementet i rytmisk (og derfor kommersiell) musikk, nemlig dynamikken (nivåforskjellen mellom høyt og lavt). Trommer vil låte flatere og med mindre «punch», vibrato på vokal og strengeinstrumenter vil miste nyanser, og detaljer vil flyte i hverandre og forringes.

Den andre og mest irriterende følgen av dette, er at musikken kan bli så høy at den blir tilnærmet umulig å spille av uten at signalet forvrenges. Dette toppet seg da Metallica ga ut sitt siste makkverk «Death Magnetic». Denne platen er kjørt så hardt, at hele greia vrenger og knitrer ustanselig. Det som kanskje skulle være trøkk er bare blitt irriterende krønsj, og anmasende

montont. Denne måten å gjøre ting på blir populært kalt «brickwalling», fordi den grafiske bølgeillustrasjonen blir fullstendig flat, ikke sikksakkete som man kanskje er vant til å se (prøv dette i Windows Media Player, for eksempel). Til trøst for de som fortsatt gidder å høre på Metallica, så er dette fiksa Guitar Hero-utgaven. Men det er også den eneste måten det går an å høre på skiva.

Det positive er at etter Death Magnetic er det ikke mulig å komme høyere, og allerede har det begynt å dukke opp produksjoner som har ofret høyt avspillingsvolum for «luft», dynamikk og nyanser. Korn for eksempel, har som et utslag av 90-tallscomeback-bølgen gått tilbake til studioet der de spilte inn sine første skiver, og gitt ut en plate spilt inn på analogt utstyr og en tanke mindre dynamisk kompresjon. Ryktet er også det at Iron Maiden har latt være å mastre (prosessen der kompresjon påføres) sine siste par skiver. Også Soundgarden (du vet, det bandet til Chris Cornell som var bra) har sluppet en ny singel. Og da jeg hørte den fikk jeg bakoversveis. Det første jeg tenkte var selvfølgelig: «Faen så tynt dette låt da?». Men etter et par gjenomlyttinger ble det klart hva som var tilfelle her. Avspillingsvolumet var lavere. Og instrumentene satt i miksen på en måte som gjorde at en klart greide å separere de ulike lydkildene fra hverandre. Noe som etter et par år med indoktrinering med overkomprimert moderne pop og ekstremmetall for disse ørene rett og slett låt uvant. Men etter ytterligere et par runder kunne jeg konstatere at selv om låta dessverre bare var et ekko fra gamle storhetsdager, så låt denne produksjonen mye bedre enn de fleste andre produksjoner jeg har hørt i det siste. Så jeg hever glasset og bøyer meg i støvet for at Chris og Kim, og Steve og Munky ser ut til å ville gjøre noe med denne forferdelige trenden, og jeg velger å se dette som et steg i riktig retning for våre etterhvert ganske utslitte ører, og en mulig endring i oppfattelsen av hva kvalitet egentlig betyr. Om gribbene i popbransjen lar seg imponere av at noen avdankede rockeband er på bedre tanker er vel derimot heller tvilsomt, og vi må nok fortsatt holde ut ihjelkomprimert «attention grabbing» produsentpop i noen år fremover. Men det kan se ut som de første par stegene mot en våpenhvile i «the loudness war» er tatt. Og det må man jo bare like.

KOMMENTAR

Text: Erling Malm
Photo: uten

«The loudness war» er et begrep som man kunne høre oftere og oftere mot slutten av 00-tallet.

Det dreier seg her ikke om noen konkret konflikt eller uenighet, men snarere om eskalasjon – eller skismogenese, for de med samfunnsvitenskapelig bakgrunn. «Loudness» lyder selvfølgelig, men for å forstå det i sammenhengen her er det nødvendig med litt teknikk. «Loudness» eller det mer presist «percieved loudness» betegner hvor høy en miks låter. Når man lager en poplåt eller et album, eller hva det måtte være av musikkproduksjon, er man nøye med å holde alle lydkildene som spilles inn på et relativt lavt nivå. Dette er ekstra viktig i disse dager, når man i all hovedsak benytter seg av digitale innspillingsløsninger. Hvorfor er dette viktig? Jo, blir signalet for høyt, vrenger det, og det låter ikke pent. I gamle dager da det ble benyttet analogt utstyr med taperuller og analog kompresjon, var dette mindre viktig,

Denne teksten ble til ved en tilfældighet. I nostalgisk humør lette jeg frem en gammel favorittlåt fra ungdomsskolen, «More Human Than Human» med White Zombie. Ett og er halvt minutt ut i låta kvapp det ut av meg: «Dæven så tungt og fett dette låter!». Det gjorde det. Det låt tyngre, større, og fylligere en alles skiver jeg har hørt på en god stund. For glad som jeg er i musikalsk utvikling og fremskritt, fører det til at jeg hører veldig mye på moderne musikk. Og det hadde gjort at jeg hadde glemt hva en skikkelig god produksjon skal låte som. For i moderne musikkindustri er det en ting som er blitt viktigere enn om en plate låter bra: At den låter høyt.

Modernistisk høstklang fra Lund

Stemningsfullt: Håvard Lunds kvartett serverte vakre høstklanger i Teaterkafeen i går.

TEXT: FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
PHOTO: FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

Et knippe publikummere møtte forrige torsdag opp i Teaterkafeen for å overvære høstens sannsynligvis mest kontrastfylte konsert. Med rykende ferskt repertoar og håndplukket band bega klarinettisten, komponisten og arrangøren Håvard Lund seg til å fylle de oppmøtte med sin meget vakre musikk. Og med Håkon Mjåset Johansen bak, over og rundt trommene, Steinar Raknes på bass og Jørn Øien på tangenter skal det en god del til før det bærer

galt av sted.

EKSPERIMENTELT

Lund har for lengst markert seg som en utprøvende og grensefiendtlig komponist. Lytteren skal utfordres i tyngste vektklasse, få seg en på trynet og komme seg på beina, og ned igjen. Men se så, fylt med nye lyt-teknikker, betraktninger, samt ny forståelse av den enkle kompleksiteten, kan den samme lytteren omsider ta imot de raffinerte klangene. Lund er gjennomsyret av modernistiske trekk og har en tydelig fetisj for impresjonismen især. Det er ingen dum bagasje innen jazzens uutgrunnelige land-

skap. Musikalsk mystikk og myk melankoli, samt spenningsøkende lydbilde er passende nøkkelord for kvartetts scenearbeid.

"MORO"

Lund gjør en god jobb som kapellmester, og dessuten med en god porsjon humor. Kanskje litt i overkant innimellom. For denne bodøværinger er glad i å preike, til tider så mye at det grenser til det pinlige. Med slappe ordspill og knusktørr humor hadde det vært bedre for konsertens del å la spillet gå sin gang, til tross for et par velplasserte punchlines her og der.

DÅRLIG PUBLIKUMSMORAL

I tillegg til dette hadde en mann i salen fått litt for mye av et eller annet og var følgende langt mer opptatt av sin egen stemme enn musikken. Og midt mellom komposisjonenes lyriske drypp, uforløst og høstlig spenning og pirrende forventning i luften, penetrerte altså denne herrens mørke stemme musikken og overdøvet skjønnheten til det groteske. Slike skulle kastes på dør. Men alt i alt gjorde de fire musikerne jobben godt nok til at forstyrrelsene prelet av, nesten.

når livet blir for stort

eller for lite..

DEN NORSKE KIRKE

STUDENT prestene

I TROMSØ

tor.stranda@uit.no 91342023

kari.nedgard@uit.no 97003476

<http://uit.no/studtjenester/957>

Folk Rock and Reindeer Meat

Under changing weather, the 19th edition of the Riddu Riddu festival turned the peaceful Olmmáivággi into a cultural window for indigenous peoples' cultures and issues.

TEXT: LIONEL PERABO
PHOTO: SUSANA HANCOCK

A Long Lasting celebration

As usual, this year's Riddu Riddu (meaning "tempest on the coast" in English) was held in the little community of Manndalen, or Olmmáivággi in Northern Sámi. The 800 souls living in the depths of Kåfjord might certainly be accustomed with the usual frenzy that the festival has brought with it since its beginning nearly 20 years ago. The first edition of the Riddu Riddu dates back to 1991, when a local Sámi youth organization decided to present their culture in a new and dynamic way.

In the beginning, Riddu Riddu was a rather small festival, attracting just a few hun-

dreds of people for two days, but through the efforts of its participants and the loyalty of its attendants, it turned into the successful event it is now. Now a place to celebrate Sámi and indigenous cultures through dozens of concerts and events spread out on five days, the festival has been, and still is, a success story. Apart from energizing a rural and relatively secluded area, the festival also permits local Sámi culture to be more widely known and understood, showing to clueless people that Sámi culture is as much rooted in the present as in the past.

Beer, Music and...Beer!

Situated 150 Km from Tromsø, it only takes you 2 hours to reach Manndalen, located in Kåfjord. The scenery here is magnificent, with a dramatic landscape made out of green mountains and tur-

quoise sea. When arriving at the festival site, you are immediately welcomed by the imposing Sámi center (which also serves as a local office for the Sámediggi) before reaching the festival's site.

This site, although quite small, was host to a whole range of activities for the 5 days the festival lasted. Merchant stands for a variety of things such as Native American ponchos or Hawai'ian massage were pretty enjoyable to look at while the Vepsian goods sold were particularly popular. Each year, the festival invites representatives from a northern indigenous group to the festival, the Veps from Russian Karelia were this year's guests.

The eclectic musical program proved to be efficient as well; especially on Friday. The day really started when Johan Anders Baer

and his band invaded the stage. With their powerful and guitar-driven folk-rock, they shared a lot of positive energy and even made some hippies dance. Following was Wimme, dressed in his most beautiful gákti. The performer didn't even need to ask the crowd anything; we were all already conquered from the first to the very last minute. The Trippy rendition of his hit "Texas" was something worth experiencing!

The final act, Tinariwen from Mali, enchanted the gigantic crowd of fanatic followers. Their mix of Arabian and West-African traditional music combined with the power of two guitars and a bass was definitely the gem of the celebration. As expected, this year's festival proved to be a totally unique and riveting experience; one can continue to hold hopes high, because it's soon approaching its twentieth birthday.

Utrop

NYHETSREDAKTØR - 100 %

Som nyhetsredaktør må du være iderik og ha nese for nyheter, samt ha solid kunnskap om Universitetet i Tromsø, og norsk høyere utdanning generelt. Det forutsettes at redaktøren selv arbeider frem saker, og bidrar til å utvikle og systematisere avisas nyhetsdekning. Journalistisk erfaring er en fordel, men ikke et krav.

Stillingen lønnes med 110 000 kr. i året.

**SØKNADEN MED CV OG ATTESTER
SENDES TIL:**

**Utropia ved Frithjof Eide Fjeldstad,
Hovedgården, Universitetet i Tromsø,
9037 Tromsø.**

Eller på e-post til redaktor@utropia.no

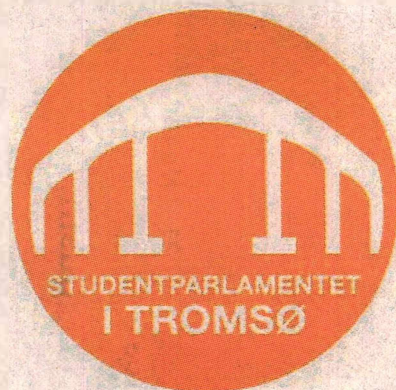
Studentparlamentet i Tromsø vil informere om
 fristen for å søke om tildeling av
 semesteravgiftsforedlingen er den:

17. september, 2010

Søknadene bes sendes til
studentraadet@sp.uit.no

Møteplan for Studentparlamentet høsten 2010

- 6. september
- 4. oktober, frist for sakspapirer den 7. oktober
- 8. oktober, semesteravgiftsfordelingen
- 1. november, frist for sakspapirer 28. oktober
- 1. desember, semesterets siste møte

Studentparlamentet i Tromsø vil informere om
 fristen for å søke om tildeling av
 semesteravgiftsforedlingen er den:

17. september, 2010

Søknadene bes sendes til
studentraadet@sp.uit.no

Møteplan for Studentparlamentet høsten 2010

- 6. september
- 4. oktober, frist for sakspapirer den 7. oktober
- 8. oktober, semesteravgiftsfordelingen
- 1. november, frist for sakspapirer 28. oktober
- 1. desember, semesterets siste møte

FILM

MANHATTAN

Regi: Woody Allen

Med: Woody Allen, Diane Keaton

Natonality: USA 1979

TEKST: ANDREAS M. HELLENES

FOTO: PRESSE

Tromsø Filmklubb åpnet høstsesongen med den klassiske Woody Allen-filmen Manhattan. Filmen minner de av oss som ikke har levd så lenge om at det finnes en annen Allen en den svakt euro- og sterkt anglofile regissøren vi har opplevd på 2000-tallet. En hyllest til hjembyen New

York, som han endelig kommer tilbake til i sin siste film, Whatever Works, hvor Larry David spiller Allens alter ego. Likhetene mellom disse filmene er ganske mange, men se helst originalen, lyder denne anmelderens anbefaling. Figurene er mindre karikerte, monologene mer interessante og byen trekkes frem til en slik grad at den selv får være med, ikke som bakgrunn, men som medspiller. George Gershwins musikk bygger en musikalsk ramme rundt det hele som forsterker dette. Det er, når man ser de to filmene opp mot hverandre, morsomt å se hvor mye skade 90-tallets romantiske komedier faktisk har gjort på en regissør som Woody Allen.

FILM

PREDATOR

Regi: Nimród Antal

Med: Adrien Brody, Alireza Braga og Topher Grace

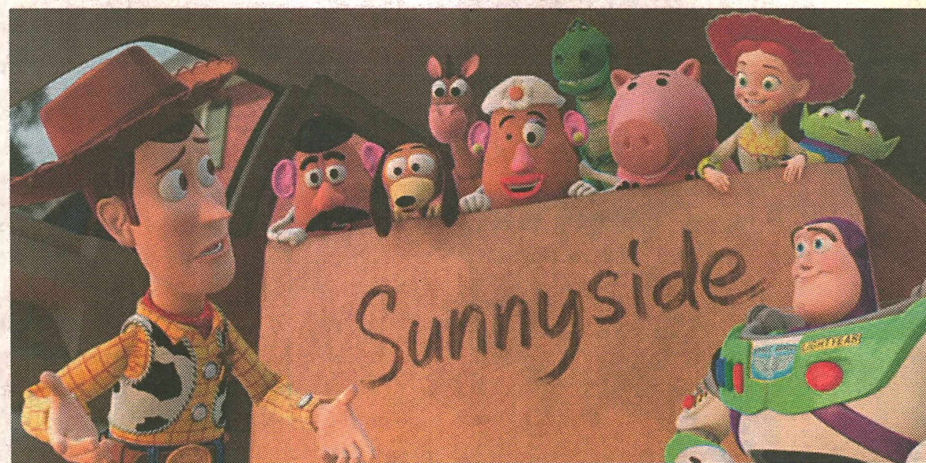
Natonality: USA 5555

TEKST: FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

FOTO: PRESSE

I det nye tilskuddet av Predatorserien finner handlingen nok en gang sted i et obskurt overjordisk jungelhelvete. En gruppe på fem forskere blir slaktet en etter en av de grufulle, intelligente rovdyrrobotene, og det på beste bestialske vis. Som plagede rever drives gjengen dypere og dypere inn i marerittets vegetasjon, og her lurar feller, frykt og fri faenskap. Både handling og karakterer er preget av pinlig forutsigbarhet.

Hele gjengen er knyttet til militære spesialstyrker/røverbander, noe som kommer godt med når man skal nedlegge blodtørstige aliens. Gruppen har selvsagt en joker. Den snille, svake legen som til enhver tid trenger oppsyn av de andre, før han mot filmens slutt viser sitt sanne ansikt. Skrekk og gru. Den selvutnevnte lederen for den utsatte flokken er, tja, tolket (?) av Adrien Brody, som med dette kan sies å ha foretatt en kvalitetsreise av dimensjoner. Ned i avgrunnens dunkle sfære. Predators har ingen lyspunkter, det er gjennomgående elendig og nøyaktig hva man er ute etter når man først har satt seg ned for å se den. Bortsett fra kjærlighetshistorien mellom Brodys karakter og den kvinnelige, israelske (skjønnheten). Kjærlighet i Predator. Herregud!

FILM

TOY STORY 3

Regi: Lee Unkrich

Natonality: USA 2010

TEKST: HANNAH KRISTIANSEN, REBECCA HOLCK

FOTO: PRESSE

Tiden er inne for at Andy, nå sytten år gammel og lite interessert i leker, skal dra til college, noe som fører til fatale konsekvenser for Woody, Buzz og resten av gjengen. Hvordan vil fremtiden bli seende ut for dem? En stor misforståelse fører til at alle sammen, utenom Woody, blir gitt bort til

barnehagen Sunnyside istedenfor å havne i svartsekk på loftet. Woody skal egentlig bli med Andy til universitetet, men får med seg hva som skjer med resten av gjengen og går derfor inn for tidenes redningsoppdrag. Vi møter nye leker på godt og vondt og Barbie finner endelig sin bedre halvdel, Ken. Lekegjengens motto er at ingen leker skal forlates og det er nettopp dette som er filmen sin røde tråd.

Personlig ga filmen oss mye latter, tårer og gleder, vi anbefaler filmen for både barnslige voksne og barn. Filmen har fått aldergrense sju år grunnet dens "mørke" sider, i form av skremmende elementer som kommer frem som en overraskelse underveis i filmen.

Med sannhet du hils

ESSAY

Text: Andreas M. Hellenes
Bilde: Victoria Bezbodorova

Noe av det første en møtes med som turist eller ny student i Tromsø er påstanden om at byen er Nordens Paris. Reiselivsnæringen har i årevis skodd seg på slagordet; kombinasjonen av heftig uteliv og sterk motebevissthet skal være utgangspunkt for navnet. Fest og mote altså. Og en kveld på Circa eller Bastard bekrefter at det i alle fall finnes enkelte steder i byen hvor disse to forenes. Vi setter oss i her fore å gå uttrykket nærmere etter i sømmene. Dreier det seg om et navnestunt fra den voksende turistnæringa eller en myte med dypere røtter? Ved å undersøke navnets historie kan en kanskje finne ut noe interessant om Tromsø bys identitet så vel før i tida som ved starten av høstsemesteret 2010/2011.

HVIS TROMSØ,

Verken geografi eller arkitektur maner frem bilder av Paris her oppe i nord. Er det noe Paris ikke har, så er det sjø og fjell. Er det noe Tromsø ikke har, så er det metro og boulevarder. Det er altså andre steder enn i det ytre vi må lete for å finne ut hvorfor ishavsbyen assosieres med den franske hovedstaden. Som en gjerne gjør når nøden er størst, søkes trøst i den gode historien. Og mang en god historie om søringer og andre fremmedes opplevelser i Tromsø er å finne i reiseskildringenes rekker. Førsteamanuensis i nordisk litteratur ved UiT, Nils Magne Knutsen, har i boka "Nordens Paris" tatt for seg et utdrag av Tromsøskildringer fra de siste to hundre årene. Knutsen sporer den første sammenligningen mellom Tromsø og Paris tilbake til tyskeren Eduard Schmidt, som i 1850 skriver at "Tromsø er et slags Paris eller Wien". Det er imidlertid ikke det imperiale ytre som får tyskeren til å skrive dette, men rollen Tromsø spiller for sitt omland som by og handelssted. En annen tysk besøkende, Georg Hartung, utdyper i sin skildring av byen at "Stockholm gjelder for Nordens Paris. Skal det beboende høje Norden og saa have et, kan det kun være Tromsø." I den lille flerkulturelle handelsbyen i nord fantes urbane omgangsformer, orientalske farger og fortau – alt dette elementer som minnet om en verden langt fra den arktiske. Byen var også sentrum for en nordlig kosmopolitisme, som skildret av søringen Nikolai Lund i 1841:

Russerne med langt skjæg, i vamser af skind eller klæde, kantede med pelsværk, drager gennem gaderne; lapperne i vide broderede bluser sidder i lad tilfredshed langs krambodvæggerne og dovner sig i solvarmen eller staar som tilskuere i kramboerne, deres yndlingsopholdssted. Hamburger-skipperne beser trantønder og akkorderer ned kjøbmanden, medens nordlændingen

kaster tørfisken fra sin baad op på bryggen og underholder sine kamerater med historier fra lofotfiskeriet. Dette er nogle af de uligeartede elementer, hvoraf handelslivet i Tromsø er sammensat.

Tromsø var det første stedet en reisende sørfra møtte samer og russere, som satte sitt preg på byens gater og fremfor alt havna. Den ble enda mer internasjonalsert som utgangspunkt for de store arktiske oppdagelsesferdene, ofte tungt medierte prestisjeprosjekter som presenterte byen som "Porten til Ishavet". De reisende sørfra ble overrasket over å finne det hjemlige i så ugjestmilde omgivelser – noe velkjent ved dørkarmen over til det fremmede.

Hvorfor Paris?

Paris var gjennom hele 1800-tallet Europas ledende by, med Walter Benjamins ord "det nittende århundres hovedstad". Ingen andre byer hadde en slik tiltrekningskraft på folk fra så ulike deler av verden som Paris. Den franske hovedstaden var verdens urbanistiske målestokk; duer ble for eksempel importert til Rio de Janeiro for at byen skulle ligne mer på Paris. Når Tromsø sammenlignes med Paris rundt midten av 1800-tallet er det derfor langt fra noe enestående i internasjonal sammenheng, men innenfor en smalere kontekst: den nordlige. Stockholm hadde på grunn av sin fransk-inspirerte arkitektur og monarkiets frankofili blitt omtalt som Nordens Paris – akkurat som Warszawa og Riga også ofte ble det før andre verdenskrigs ødeleggelser (Yukons gullgraverhovedstad Dawson City ble også stemplet som Paris of the North!) Når det gjelder Tromsø, er det nok andre grunner til at referansen dukker opp. På den ene siden byens forhold til sitt omland, kombinert med handelsbyens internasjonale atmosfære, altså de tilreisendes inntrykk av byen. På den andre siden måten tromsøværingene selv gjerne soler seg i glansen fra navnet Paris. Et eksempel er å finne hos lensmann A. V. Brun i diktet "Hilsen til Tromsø" fra 1870:

*Blant fagreste Søstre du vist bærer Pris,
Med Sandhed du hilses som "Nordens Paris",
Skjønt frygtet og kold er din Zone,
Din Skjønhed dog fængsler hvert prøvende Blikk,
Og aldrig man glemmer det Indtryk, man fik
Af Tromsøens blomstrende Krone.*

Hos den lokale poeten tas koblingen til Paris til inntekt for byens skjønn beliggenhet. Navnet har siden vært holdt i live, ifølge Nils Magne Knutsen "ikke minst fordi byens borgere har passet nøye på at nye gjester er blitt gjort uttrykkelig oppmerksomme på Tromsøs ambisiøse tilnavn". Mange er fortellingene om opprinnelsen til byens tilnavn, og ofte er de også krydret med personlige anekdoter. Slik kan bestemors sans for "pariserkjoler"

... som Nordens Paris?

i ettertid være med på å gjøre Tromsø til Nordens Paris. Byhistorie og slektshistorie veves sammen i en gunstig forklaring på et kuriøst Tromsø-fenomen. Myten om Nordens Paris er også interessant når det gjelder byens egne innbyggere og hva de har tenkt og tenker om seg selv.

OMDØMMESTUNT I NORDOMRÅDENE?

I dag fungerer reiselivsnæringen som storstilt spreder av fristende stereotypier. Så også i tilfellet Tromsø. Hurtigruten påstår for eksempel på sine nettsider at det er Tromsøs yrende uteliv som er skyld i oppnavnet. Reiseliv.no vil denne opphavsmysen til livs – der er det den lange sjøveien (sic) til Kristiania som har gitt Tromsø status som "en av Nord-Europas ledende motebyer". Begge disse nettsidene er hovedsakelig rettet mot et norsk publikum. Når det gjelder verden forøvrig, er Tromsø heller ikke i dag alene om tilnavnet; våren i fjor ble det for eksempel i England utkjempet en navnestrid mellom byene Southport og Blackpool om retten til tittelen "Paris of the North", som turistbyråene bruker for alt den er verdt i markedsføringen av de to byene. Ettersom turisme som næring blir viktigere, blir også catchy tilnavn det, i forsøkene på å brande byen. Den siste store Tromsø-trenden i så måte er den såkalte Nordområdesatsningen. Dette gjenspeiles i den pågående debatten om nytt tilnavn for Tromsø, hvor rektor Jarle Aarbakke slår til lyd for navnet "Nordområdehovedstaden". Imidlertid smis ikke myter over natta, de etableres over lang tid, til et slikt punkt at innhold kan tappes og tømmes som vann på flasker. I et klassisk verk om Parisermyten skriver Roger Caillois det følgende om de utbredte forestillingene om Paris og hvilke rammer de legger for hva byen kan være: "Det eksisterer en forestilling om byen som utøver slik kraft på fantasien at spørsmålet om forestillingen faktisk stemmer eller ikke i praksis ikke stilles. Selv om hver eneste bit av den er skapt av litteraturen, har den sneket seg inn i den mentale atmosfære, og kan slik utøve makt over hva som kan tenkes og sies."

Det stemmer ikke at Tromsø ligner Paris, men det er gjennom blant annet litteratur og muntlige anekdoter spredt en forestilling om dette – en forestilling som ligger langt fra den opprinnelige meningen hos 1800-tallets reiseskildrere. Myten om en internasjonalt orientert fest-, musikk- og moteby langt mot nord har hatt tilbakevirkende kraft: folk har oppført seg, tenkt og snakket som om de kom fra et Nordens Paris. Som Nils M. Knutsen sier det, dreier det seg om en stor bløff, men som er innarbeidet, hegnet om og ikke minst forsøkt levd opp til.

Musikk til våt asfalt og råttent løv

TEKST: ERLING MALM
FOTO: PRESSE

Høsten er her. Og etter den «sommeren» vi har hatt her i Tromsø i år, så er det med et lettelsens sukk jeg ønsker høsten velkommen. For det er tross alt bedre med en høst som er høst, enn en sommer som ikke er sommer. Verden blir normal igjen, og på ny kan du gjøre de tingene du forbinder med den årstiden som jo vitterlig fremgår av kalenderen. For meg betyr nemlig høst at man endelig kan holde seg innendørs med god samvittighet, man ser film, ikler seg tweed, drikker te og viktigst: Hører på musikk. Personlig er det ingen av -stemningene (sommer-, vinter, vårstemning, etc.) som gjør slikt inntrykk og som nettopp høststemningen, og nettopp dette gjør at musikk i denne perioden kan oppleves særlig kraftfull og meningsfylt. Ihvertfall føles det slik. Når mørket faller på kan man i større grad gå inn i seg selv, og vandre alene med musikk på øret og være fullstendig i musikkens makt. Musikkens små detaljer åpenbarer seg med større klarhet og mening, og fordi man befinner seg i en tid på året som tradisjonelt er ansett som en overgangstid føles verden mer forgjengelig. Sanserinntrykk, og da særlig musikk, får en følelse av umiddelbarhet, man minnes på om at dette øyeblikket, akkurat dette, er fullstendig unikt og ugjenkallelig. Når lukten av vedfyring, lammelår og kakao fra stuene blander seg med frisk luft, lukten av nyraket løv og våt asfalt, og du beveger deg ensom i tussmørket rullet inn i skjerv og ytterjakke, og du plutselig kommer over en sang på iPoden din som du ikke har hørt på en stund, da kan virkelig magiske øyeblikk skapes. Små glimt av lykke, små glimt som gjør livet verd å leve. Små glimt som du ikke ville ha opplevd, hadde det ikke vært for at du satte på akkurat denne sangen akkurat dette øyeblikket. Det er det høsten handler om for meg.

Her er ti låter som har gitt meg ti unike høstøyeblikk.

MR. MISTER – BROKEN WINGS

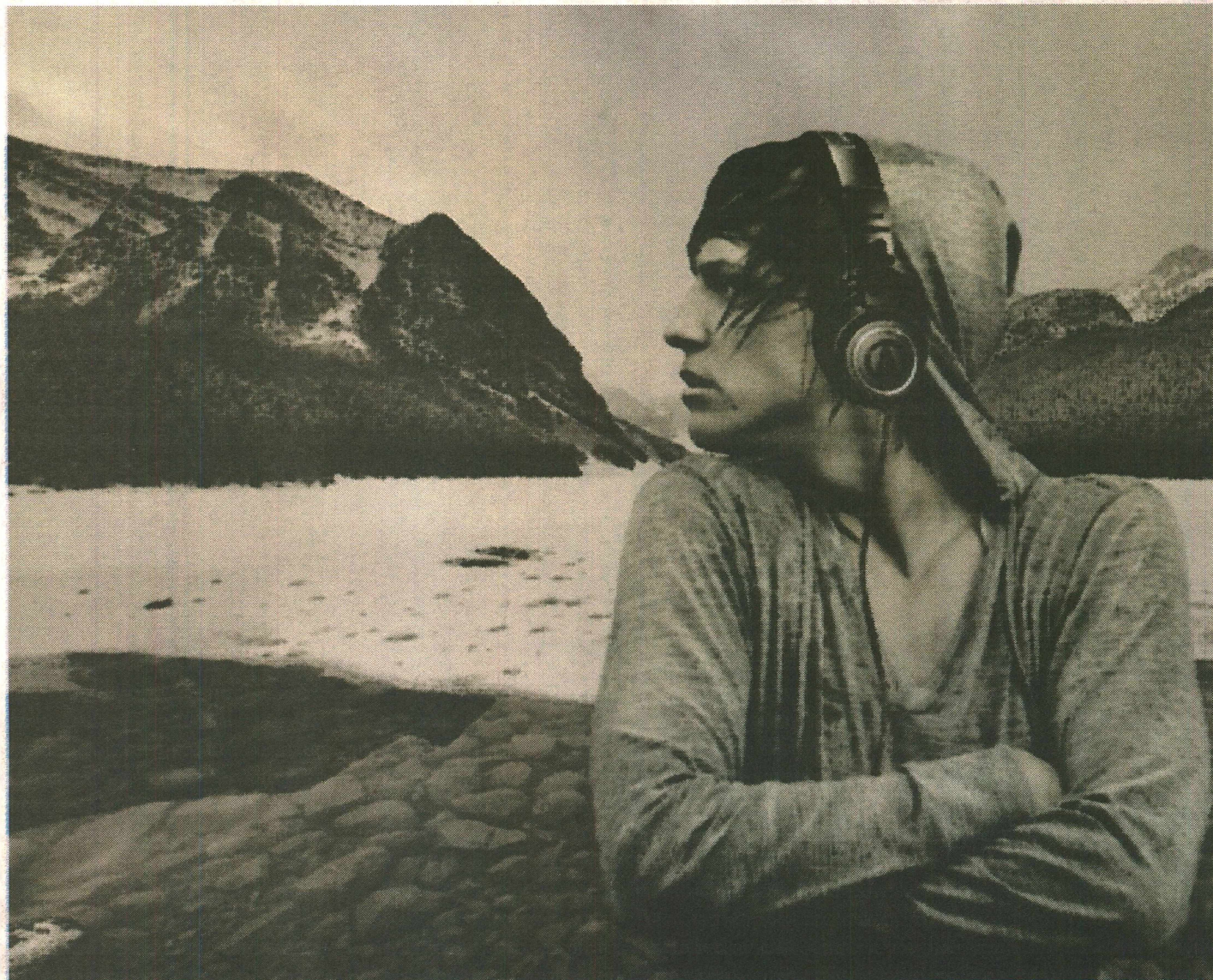
Vitterlig en skikkelig P4-hit, men like fullt en veldig fin åttitalls-synth-ballade som makter å være harmonisk og vakker uten å være altfor harry.

ULVER – LOST IN MOMENTS

Nei, dette er ikke black metal, men veldig sløy elektronisk musikk med jazzelementer. Den maner frem bilder av tomme gater, regn og flakkende neonskilt. Finn frem trenchcoaten og lek privatdetektiv.

50 CENT FEAT. JUSTIN TIMBERLAKE – AYO TECHNOLOGY

Mollstemt åttebitssynth med fantastisk tung beat. Justin Timberlake. Uendelig harry. Og deilig.

PORCUPINE TREE – THE SOUND OF MUZAK

Svensk prog er ikke min greie. Men denne lille melodiose perlen fant sin vei til mitt hjerte en høstkveld for noen år siden.

AKERCOCKE – SHELTER FROM THE SAND

Black metal, death metal, progrock og Roman Polanski-aktig gentlemanssatanisme passer perfekt når du svinser rundt i lang ullfrakk.

DEPECHE MODE – WORLD IN MY EYES

Ingen kan tonesette høstmørke som Depeche Mode.

EMPEROR – I AM THE BLACK WIZARDS

Det er derimot black metal. Norsk sådan. Det er kaldt, rått, uendelig vakkert, og man kan nærmest fornemme lukten av granbar.

THE SMASHING PUMPKINS – THE END IS THE BEGINNING IS THE END

«Batman and Robin» var en kolossal dritt-film. Snakk om å spytte på arven til Batman. Jeg vemmes.

Men denne låten, ja, den ble jaggu intet mindre enn fantastisk.

TASMIN ARCHER – SLEEPING SATELLITE

Enda en P4-hit med ufortjent dårlig rykte. Tasmin Archer fikk dessverre ikke flere hits – men denne er mer enn nok for meg. Deilig og iskald.

KORN – HOLLOW LIFE

Det er mye å si om Korn's produksjon etter de tre første platene. Mye å si. Men lite bra. Men vent! Hollow Life er en kul, tung og gripende dramatisk låt som skiller seg ganske markant fra bandets øvrige output. En skikkelig godbit.

WHITESNAKE – STILL OF THE NIGHT

Det er viktig å fokusere på alt det fine man kan gjøre innendørs om høsten. David Coverdale er særlig opptatt av slikt, nærmere bestemt ting man gjør under dyna. Uten klær. In the still of the night.

Litt tidskrift og poesislam

TEKST: ANDREAS M. HELLENES

En dobbelevent i Tromsøs litterære liv fant torsdag 19. august sted på Verdensteateret. Del én av programmet var viet lanseringen av litteraturtidsskriftet Kuipers nye nummer, hvor Shakespeares Hamlet skrives som konseptuell roman i tidsskrifts form.

Hva rekontekstualiseringen som litterær strategi kan bringe med seg, fikk vi to smakebiter på. Den første teksten var en Hamlet-monolog lest som herlig sadistisk julekalender, hvor fortellerjeg'et uttrykker fantasier som å "analfiste Rudolf tilbake til det folkloremørket han kommer fra". Handling er det essensielle for Hamlet, og var han julehater, ville nissen vært den han var ute etter. Den andre teksten lot en skinndød og bakfull Hamlet samtale med grønnsaker og dyr – rollene er snudd på hodet, det er han som er blitt grønnsak, han som skal i jorda.

Del to av programmet var satt av til en konkurranse i den etter hvert mer og mer utbredte retningen poesislam. Beskrevet av arrangøren som en blanding mellom rap og dikt, har sjangeren blitt svært populær blant annet i Frankrike, hvor slamkvelder ofte organiseres på lokale kafeer, med lokale deltakere. Slik blir selve konkurransen også en mellomting mellom hiphop-battle og en mer tradisjonell diktopplesning. Verdensteateret ble kanskje litt mye litterært og litt lite lokalt for å bevare den folkelige tonen slammen har andre steder – ikke én av deltakerne kom fra rappen med dens rimeform og stil. De personlige tematikkene – kaffens plass i hverdagen, den første barnslige barndomsforelselsen – var typisk for tekstene som oppnådde mest applaus. Høyest score fikk Hans Christian van Nijkerk med tekster som fremsto som lappetepper av lydkunst, samtalebruddstykker, funky synging og høytlesning av informasjonsbrosjyrer.

Tekna

MELD DEG
INN I TEKNA
OG BLI

MASTER OF THE FUTURE

MELD DEG INN PÅ TEKNA.NO/FUTURE

ET MASTERSTUDIUM KREVER AT DU TAR ET HELHETLIG ANSVAR FOR UTDANNINGEN DIN. SKAFF DEG INNSIKT I BRANSJER SOM ER AKTUELLE FOR DEG ALLEREDE NÅ. FÅ ET SOLID FAGLIG NETTVERK UNDER STUDIENE. LÆR DEG Å SETTE OPP EN GOD CV. SKRIV JOBBSØKNADER SOM VEKKER INTERESSE. BENYTT DEG AV VIRKELIG GODE MEDLEMSFORDELER, SLIK SOM GRATIS FORSIKRING I GJENSIDIGE. SOM MEDLEM I TEKNA FÅR DU ALT DETTE OG MER, SLIK AT DU I VIDESTE FORSTAND BLIR MASTER OF THE FUTURE.

Arbeidslivsdagen

Onsdag 15. september 2010

Møteplassen – fra kl. 1000-1400, Teorifagbygget og UB-kjelleren

Stands

85 virksomheter ønsker å snakke med deg. Benytt sjansen til å få nyttig informasjon om rekruttering. Hvilken type kompetanse er attraktiv? Hvilke muligheter finnes med din bakgrunn?

Bedriftspresentasjoner

12 virksomheter ønsker å gi en nærmere presentasjon av seg selv og hvilke muligheter de representerer for deg. Stikk innom og bli bedre kjent med virksomheten. Ta gjerne opp tråden på virksomhetens stand i etterkant.

Intervjutrening

For femte år på rad stiller Adecco med intervjuere for å gi deg litt trening. Hvilke spørsmål kan du forvente i et intervju? Hva er vanskelig å svare på? Skriv deg opp på listen ved Adeccos stand – først til mølla!

CV-verksted

Manpower vil også i år løse deg gjennom hva en CV bør inneholde. Hvordan skal en CV se ut? Hva er relevant erfaring? Hvordan skal du skille deg ut i mengden? Manpower holder CV-verksted kl. 11 og 13.

Foredragsrekke: 1400-1615, Aud. 2 i Teorifagbygget

Anne Berit Figenschau

Ingvild Myhre

Solfrid Flateby

Nils Stangnes

Bjørn Håkon Hansen

Gratisbilletter til Raga Rockers og Datarock

Rett etter Arbeidslivsdagen starter Studentuka 2010. Vi har skaffet 50 billetter til konserten med Raga Rockers fredag 17. september, og like mange billetter til Datarock-konserten fredag 24. september.

Er du interessert i både karriere og musikk? Møt opp ved Karrieresenterets stand utenfor Akademisk Kvarter, og bli med i trekningen av til sammen 100 konsertbilletter til Studentuka 2010.

Ordinære billetter til konsertene kan kjøpes fra Akademisk Kvarter, caféen på Studenthuset driv, samt fra <http://www.driv.no/billetter>

Hele programmet til Studentuka 2010 finner du på <http://www.studentuka.net>

<http://uit.no/karrieresenteret>

Som oftest er de mest påfallende plakater de
som virker mest uspektakulære.

Dette og mange andre nyttige triks kan du lære
hos oss, i Utopia.

Vi trenger skribenter, fotografer, illustratører
og korrekturlesere – alle er velkomne
Tidligere erfaring er ikke et krav

Send mail til
redaktor@utropia.no,
eller ring 48098388.

Utopia

Døgnvill – for hele familien, eller for spesielt interesserte?

Årets Døgnvillfestival er nettopp avsluttet, men hva fikk vi som publikum egentlig ut av den?

TEKST: STEWART HÅSETH

FOTO: RYAN JOHNSON

TREKKPLASTRENE

Som alle store festivaler, hadde også Døgnvill flere kjente navn som fungerer som publikumsmagneter. I år var vel Ozzy Osbourne det største, men både Prodigy og A-HA må vel regnes for å være band mange vil se. Selv om sistnevnte var innom samme festival i 2007, var det smekktfullt når Magne Furuholmen hilste oss velkomne.

Pressen har skrevet mye om konsertene, og opplevelsen som de har erfart har spirket mye. Noen skrev kanskje ut fra egeninteresse, men jeg mener at anmelderen i Nordlys, Morten Rydland Høyning, skal ha cred for at han valgte å skrive fra hjertet når han skrev at "Ozzy funker best til å klappe takten". Mer om Ozzy andre steder i denne avisen.

BANDET SOM INNFRIDDE

Grungebyen Seattle, Washington, har startet mange musikkkarrierer, og som en vind kom et band som blåste alle andre band av festivalscenen. Bandet startet kanskje før Prodigy, men når de var ferdige var allerede Tromsø erobret.

Band of Horses var tydeligvis i topp stemning denne lørdagen. Tidligere på dagen hadde de spilt for et bryllup i Tromsdalen, som en ren gest da mannen fridde til henne under en av deres tidligere konserter. Frieriet hadde de tydeligvis tatt med seg fra bryllupet, for vokalist Ben Bridwell annonserte at de hadde valgt å spille på Døgnvill fremfor å åpne for ærverdige Bob Dylan i Seattle. Til alt overmål stilte trommisen Creighton Barrett opp med ei skjorte der det sto "I <3 Tromsø"!

Denne konserten ble for meg et virkelig høydepunkt, selv om jeg har vært på seks andre festivaler i år. Gleden og spillekåtheten som bandet utviste ga meg ståpels flere ganger denne kvelden. Hadde bare alle bandene utvist slik glede over å være tilstede!

UTGÅTT PÅ DATO

Dessverre var det flere artister som ikke greide å bergta sitt publikum på samme måte. Chamillonaire kom til Tromsø 4 år for seint, og hadde lite nytt å melde. Det samme kan sies om Dr. Alban. Selv om det jo er litt kult å høre de hitene en vokste opp med, så blir det tydelig at han har stagnert som artist – og det er jo bare trist...

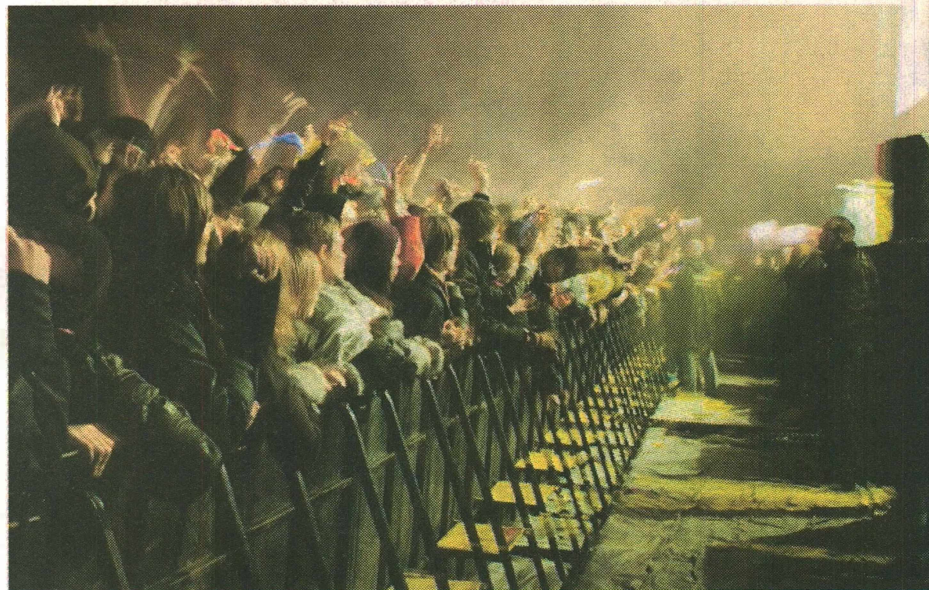
Det føles nok også dessverre slik at når festivalen velger å sette opp de to halvdelene av Tungtvann på hver sin dag, så blir det noe vemodig over det hele. Hadde det ikke vært bedre om en samlet sammen guttene til å spille fletta av seg med monsterhitene de skapte gjennom Tungtvann? En mini-reunion er ikke nok, gi oss mer!

LISTEFYLL

Tilhengere av Skambankt, Cyaneed, Kvelertak, Lars Vaular, Thomas Dybdahl, Susanne Sundfør, Madcon, Ble Canto og Dom Utstørna for ha meg unnskyldt, men dette er band som vi ellers ville ha hørt på en klubbkonsert i byen på et eller annet tidspunkt uansett. Nå ble riktignok Sundfør kansellert, og Dybdahl gjorde en gnistrende konsert, men likevel er dette ikke mer enn noe man hører på mens en nyter sine drikkevarer sammen med sine venner i dette selskapet.

FOR DE YNGSTE

Døgnvill hadde ikke glemt av de yngste heller. Naded and The Spinal Chords fikk gleden av å være første bandet ut på hele festivalen. Dette lokale bandet fra Høgtunmiljøet leverte en god prestasjon, selv om de var noe preget av stundens alvor. Jeg mener også man tok barna på alvor ved å la musikkongen Pling Plong fra barne-TV få boltre seg utenfor fjernsynsskjermen. Rocke-eventyret til Alit Boazu ble nok dessverre feil format her, men de skal jo ha for at de prøvde.

SPRIKENDE

Når en så ser på festivalen under ett, er det tydelig at festivalledelsen har forsøkt å gjøre alle til lags. Her er det pop, hip-hop, R'n'B, rock og tyngre ting i grell for- ening. Selv om festivalen ble utsolgt, så er det rått å betale nesten 700 for å høre på én artist for en dag. Selvsagt får en med seg de andre, men med et så blandet program, er det ikke alle som har såpass vid musikksmak at de for eksempel liker både Madcon og Thomas Dybdahl. I sitt forsøk på å favne hele verden, favner Døgnvill for vidt. Resultatet blir at programmet faller mellom flere stoler, uten at konsertgjengerne får valuta for alle pengene de har måttet ut med. Om en sammenligner med byens andre store festival, Bukta-festivalen, ser man der en mye mer ensrettet

festival. De kaller seg en rockefestival, og konsentrerer seg om å finne band som passer inn i denne kategorien. Her får en aldri se Chamillonaire – og takk for det. Istedenfor serverer festivalen musikk som folket som kjøper billetter vet de vil ha. For Døgnvills tilfelle kom programmet for sent ut, og det virket som om mange av artistene kom inn i siste sekund. Dr. Alban er jo et kjent eksempel på det, uten at de akkurat styrket festivalen.

Når en så tar med seg de stive prisene på alt innenfor gjerdene, og de endeløse køene overalt, så nøyer jeg meg med å si: Takk for at det snart er Student-UKA. De blir fest det!

StudentUKA 2010

7.- 25. september

Man-Ons, 20-22/9:

UKA-REVVYEN

fredag
17/9: **Raga Rockers**

lørdag
18/9: **HELE driv**

h. Major Parkinson & Bad County

søndag
21/9: **Hellsongs** (se)

mandag
22/9: **EL Cuero**

The CASHual Tennessee Studs

fredag
24/9: **DATAROCK**

lørdag
25/9: **HELE driv**

h. Paprika Korps (pl) & Considerate Lovers

Søndag 19/9:

- Bruktmarked på driv

- Søndagskino:

True Romance på VT

Mandag 20/9:

- Debatt:

Hvorfor bygges det ikke flere studentboliger?

Torsdag 23/9:

- Foredragsrekke

om bevaring av miljøet

- Bokbad med:

Morten Harry Olsen

- UKA- Quizen !

Hver dag:

- UKA-Café i Grillen

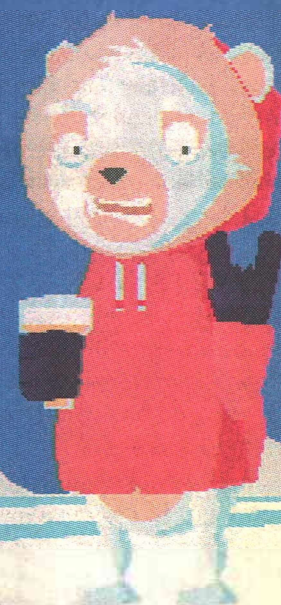
Med DJs, konsert, quiz og god kaffe.

tid, sted, billettkjøp og detaljer:

studentuka.net

Bli med på høstens vakreste eventyr,

bli UKA- frivillig!

ovedsamarbeidspartnere med StudentUKA:

 Studentsamskipnaden i Tromsø

 driv

Flinkisenes aften

TEKST: INGVILD LUDVIKSEN

DET VAR EN MØRK OG STORMFULL AFTEN...

...og så videre. Hvis du er en fan av klisjeer, ville du antagelig hatt en slags glede av å være på Driv da Badass Motherfunkers markerte lanseringen av Tromsø Jazzklubbs høstprogram.

Når folk som ikke liker jazz snakker om jazz, trekker de gjerne fram endeløse solo-fremføringer, standarder som dras ut i det ugjenkjenkelige og så et stykke lenger, og fullstendig utilgjengelighet for alle som synes musikk handler om noe mer enn teknisk virtuositet. Denne kvelden var det ikke mange alpeluer å spore, men bortsett fra det, gjorde bandet alt for å bekrefte de mest tvilsomme fordommene om jazz.

BM består av en blanding av elever fra Konservatoriet og renommerte musikere. Det er ingen tvil om at de er flinke til det de gjør, eller at de er glade i det. Faktisk kunne det de viste fram ligne mer på en lang jam-session i garasjen gode kompiser imellom, enn en konsert. Med solo etter solo, spilte de mer mot hverandre enn med, og det var bare unntaksvis mulig å skimte konturene av et tema.

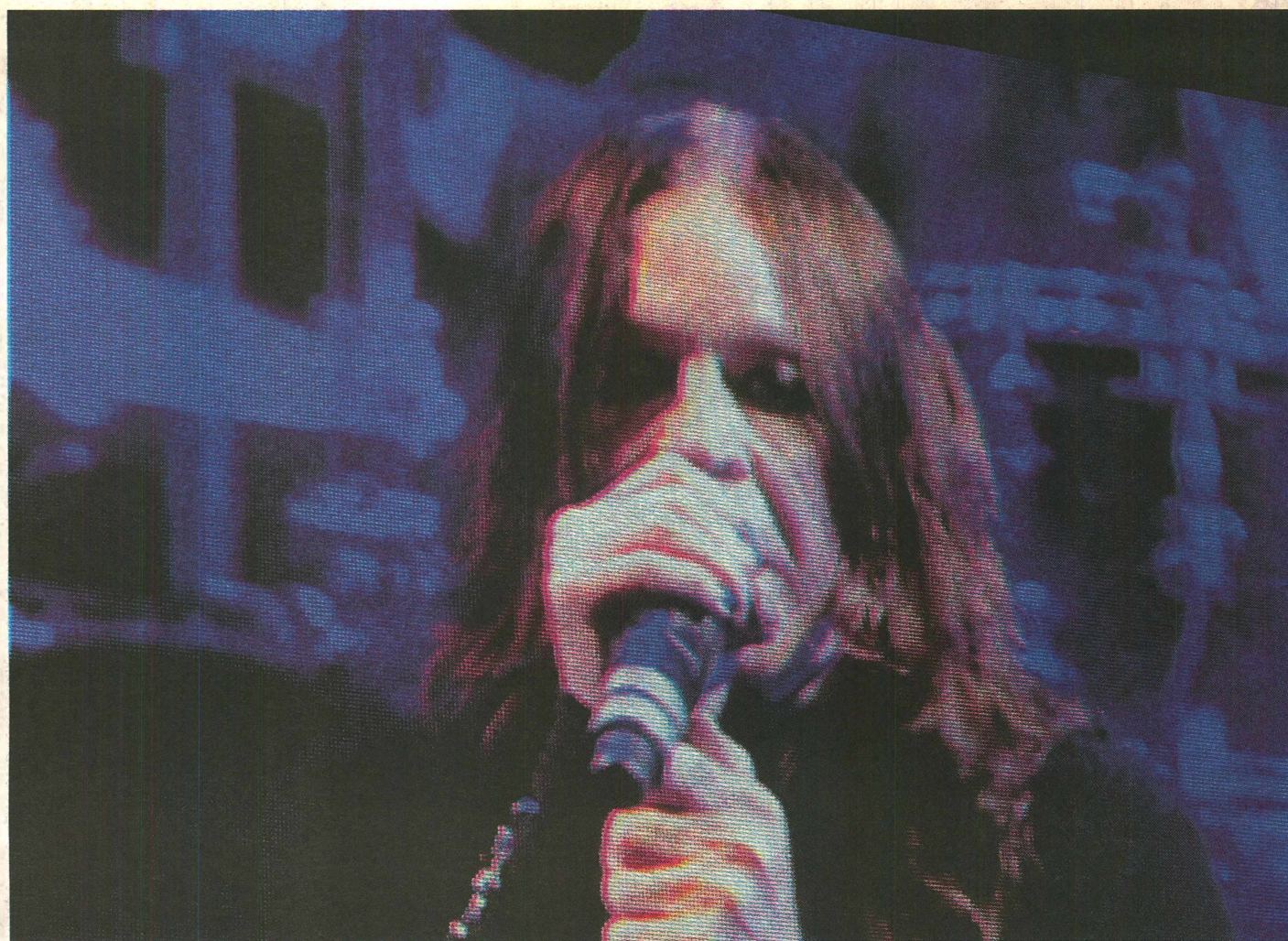
Den eneste som kom ut av kvelden med æren i behold, var Heidi Solheim, som var med på et par låter. På en uanstrengt måte er hun ubestridt midtpunkt fra det øyeblikket hun kommer på scenen, og med sin sterke og flotte stemme, bant hun låtene sammen.

Å se dyktige musikere utfolde seg i improvisasjon, kan utvilsomt være spennende. Det var imidlertid ingen i bandet som hadde utstråling eller tilstedeværelse nok til å trekke publikum med i prosjektet sitt. Nå skal det riktignok sies at det var trangt om plassen oppe på scenen, og de hadde ikke mye rom for å utfolde seg. Så falt også det éne forsøket på å vise litt showmanship flatt til grunnen.

Personlig er jeg en stor fan av å ta en øl med medstudenter når uka er over, og prate om hva vi har lært. Men jeg stiller meg ikke opp på ei scene og ber folk om å betale femti spenn for å høre meg gjøre det.

ANMELDELSE

Funky Night Out med Badass Motherfunkers og DJ FunkyHalvor
Driv, Fredag 20. august

The Prince of Trendies

TEKST: LIONEL PERABO
FOTO: MIRIAM GRGIC

Ozzy is a Living Legend, a survivor of the seventies and the former lead singer of Black Sabbath. The Døgnvill audience knew it all and responded well to his show, but do they really know what his music is about?

Surprisingly enough, after last year's headline concert with Snoop Dogg as the main event, the organizers of the biggest family friendly pop festival of the North choose Ozzy to be the star of this year's event. The "Madman", who is currently touring in support of his last album "Scream" faced a considerable audience on Thursday, which wanted to see him perform his past glory's hits. Ozzy responded and gave the audience what they wanted: "Shot in the Dark", "Mama I'm coming home", and "Mr. Crowley" were all part of the setlist and, honestly enough, made for a strong set. Total respect should be granted to-

wards Ozzy's musicians who performed at one hundred percent, and during the concert, a round of special applause was given to Gus G., new guitarist of the crew who gave a flawless performance. The addition of his long guitar solo was a highlight of the show.

And then, there's Ozzy. The so-called "Prince of Darkness", despite his nice black dress, has gotten old. He's still a great showman though, moving a lot on stage and spending most of the concert time asking the audience if they would "Go Crazy for Ozzy". He also sang from time to time, and when he did, there was a possibility that he did it right. It was — I have to admit — a little bit painful to hear the old fella, with his rusty, tired voice, trying to mimic himself in "War Pigs", which he sang perfectly just 30 years before.

Despite these problems, the show worked, thanks to the musicians. It's really nifty to hear a heavy, crunchy guitar sound blasting out from a bank of Marshall amps for once. The real problem

that I noticed, while being pushed by the crowd's movement, was mainly the crowd itself. Thousands of people were here for sure, thousands of teenagers between 14 and 18 years old. It looked like the overwhelming majority of those present on this night were more interested in getting wasted and drinking beer with their friends than sharing a moment of art with an artist. It was painful to see all of these brainless babies doing the sign of the horns without even knowing about its relation with Dio, Ozzy's Black Sabbath successor. I was sad to see so many people clapping their hands in rhythm while the band was playing "War Pigs", probably Black Sabbath best's song. Ultimately it was heart-breaking to see so many trendies walking around, jumping and taking photos of Ozzy with their brand new iPhones.

Ultimately, even though the show was more than correct, the sad reality is that Ozzy has turned from being the prince of Darkness to being the Prince of Trendies.

FAGBOKSALGET 2010

STARTER 12. OKTOBER

AKADEMISK KVARTER

HEAVY METAL

IRON MAIDEN

The Final Frontier
EMITEKST: LIONEL PERABO
FOTO: PRESSE

re it is. After years of science and months of singing, everyone can now listen to "The Final Frontier", Iron Maiden's 15th opus. It has indeed been a while since "A Matter of Life and Death". However, despite the 40 years separating the two albums, "The Final Frontier" is, in a sense, a continuation

of its predecessor's sound.

The album, composed of 10 tracks is roughly divided in two; the first 5 songs (apart from the pretty experimental intro) are straightforward heavy metal tracks which bring nothing new to the game. Do not expect any hits like "The Evil that Men Do" or "Aces' High". Even if some songs display good ideas ("Mother of Mercy" Arpeggio) it would prove difficult to find any dynamic choruses or catchy solos.

On the other hand, the second part of the opus proved to be as surprising and plea-

sant as the first was average. These songs really have a "Prog" feeling in a sense that they don't follow a strict chorus/verse scheme and that they tend to be pretty damn long (10'59" for the final track). These 5 songs propose rather adventurous sonorities and fully display Maiden's melodic and epic side. How can one not feel bliss when the keyboards come in to support the ending of "Starblind"? How is it that, among so many failed choruses, the album contains an anthem such as that in "The Talisman"? The two ending hymns "The Man Who Would Be King" and "When the Wild Wind Blows", could even, with their deep-

meaning lyrics and grand melodies, convert yet another generation of metal-heads to Iron Maiden's cult.

"The Final Frontier" is an album that will divide Maiden's fans. Its uneven aspect and lack of riff-filled hymns will surely make many long for the times when they could brainlessly head-bang through their "Number of the Beast" LP. However, the album contains beautiful gems that are utterly worth listening to. Ignoring this album would be a shame, give it a try and you will surely end up thanking Eddie Bruce and Paul for their awesome work.

PURIFIED IN BLOOD

PURIFIED IN BLOOD

UNDER BLACK SKIES

Universal

TEKST: STEWART HÅSETH
FOTO: PRESSE

ter noen års stillhet er delig Purified in Blood delig tilbake med en ny fullengder. Etter Reaper of Souls ble utgitt i 2006 gikk bandet litt i oppløsning, og medlemmene gikk inn i andre band. Heldigvis greide de å være bitre fiender lenge, og dette skuddsalbumet viser et band som er tilkåret til tusen, og som har teknikk til å vise det. Her overdynes ikke sangene med arrangement for å overdøve hverandre, i stedet finner vi en dynamikk her som er så tydelig i metallband som det vi finner her.

Mye av årsaken finner vi i Matt Bayles, som har mikset albumet. En bedre jobb er det lenge siden jeg har hørt i denne genren. Bayles er en kjent skikkelse innen rockens stjernegalleri, som har samarbeidet med artister som Isis, Soundgarden, Pearl Jam, Botch og Mastodon for å nevne noen.

Tekstene til PiB er i tradisjonell metallstil ikke obligatorisk lesing på bedehuset. De mørke temaene kles godt inn av vokalistene Glenn Cato Rasmussen og Stig Skog Andersen. De utfyller hverandre godt, og løfter ofte sangene til nye høyder. Mannskoret, som består av bandet og gutta fra Kvelertak, og som starter "Under den svarte himmel" ga meg ståpels, og må fremheves som et av albumets sterkeste låter. Scavengers er heller ikke en låt som står tilbake for noe annet som har kommet ut på metallmarkedet den siste tiden. Snarere tar PiB grep som beviser at de nå har kommet tilbake i den hensikt å erobre metalltronen fra hvem som helst som tør å claime den i mellomtida!

eller redsel. Frykt og redsel er imidlertid en konsekvens av uvitenhet, mangel på kontroll og system. Og var det ikke nettopp dette frijazzen i sin tid søkte? Da den oppstod, altså. Å bryte ned regler, fri seg fra konvensjoner om melodi, struktur og andre føringer. Bare oppheving for å slik finne noe autentisk? Om jeg prøver å virkelig forstå Vanilla Not vil jeg kanskje finne ut at humor, forløsning, lek, kreativitet og kontraster er bedre ord for å forklare det som skjer. Frijazzen følger på mange måter lyrikkens mantra. Det viktigste er det som ikke blir sagt, eller i dette tilfellet, spilt. Det leder oss til prosessen, øyeblikket hvor musikken skapes, kommunikasjonen innad i bandet og hvordan de tre musikerne sammen bringer hverandre videre på jakt etter noe grunnleggende felles uten hjelp fra lover og regler. Kjemi, for å si det litt platt. Om vi da forsøker å sette oss mentalt inn i dette samspillet, kombinert med det konkrete, altså musikken som møter oss, burde muligheten for å oppdage noe viktig være nær. Men vil vi virkelig forstå? Er det ikke nok å bare føle, ta til oss det sansene gir oss direkte? Vanilla Not er som all annen jazz – det egner seg best live.

FREEDUMB

FREEDUMB

The Freedumb Curse
Chimney RecordsTEKST: STEWART HÅSETH
FOTO: PRESSE

Det er lenge siden jeg har hørt så røff musikk fra Østfold. Moss er riktignok kjent for Backstreet Girls, men utover det er det få band som kan matche den gode og aggressive stilen til Freedumb.

Freedumb ble startet i 2003 av en gjeng ungdommer som elsker punkrock og alt som denne stilen står for. Tidligere har de gitt ut et par 7"ere, men nå er de endelig ute med sin første fulle skive. Jeg er ikke så glad for band som blander norsk og engelsk på samme plate, men her funker det faktisk veldig bra. Det er med på å understreke allsidigheten til bandet, og vi får her gode fine (korte) gitarsoloer, samtidig som disse guttene faktisk kan syngel! For meg er det de norske sangene som treffer meg

best. I motsetning til Ronny Pøbel har disse guttene en klar tanke om hva de ønsker å formidle. Der Ronny Pøbel slenger sine temaer løst rundt seg, virker det som om Freedumb virkelig gjør sitt beste for at alle tekstene skal være mest mulig ensrettet. Dette skaper en helhet i plata, som er med på å forsterke det budskapet de ønsker å formidle.

Rent uttrykksmessig ligger de nær band som Knuste Ruter, Ensign og Pennywise, men trio fra Freedumb nærer en renhet og ærlighet i sine tekster som disse andre ikke helt greier å formidle. Tekstene er direkte, og "in your face", uten at de blir platte eller banale. Som guttene skriver på sin myspaceside; "Punkrock aint a choice, its a call."

Det er synd Robert har lagt ned sin satsing på punkfestivalene han engang hadde i byen, for det er vanskelig å se hvordan vi ellers kan få dette flotte bandet opp til Tromsø. Jeg tror og håper at dette albumet kan få bandet frem i lyset, for dette er et band som kan drive punkbølgen videre i landet vårt!

som elsker denne typen enkle tekster heller. Det hjelper heller ikke at uttalen hennes er veldig typisk det salige Thor Heyerdahl sto for i sine glansdager.

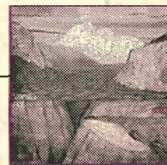
Sigrun & the Kitchen Band har enda ikke nådd sine glansdager, og det er lite som tyder på at de noensinne vil nå dem i dette årtusenet. Arrangementene er også veldig forutsigbare. Det er jo bra for musikerne, som slik slipper å tenke på hvordan de egentlig besudler sin profesjon. Jeg tok opp gitaren for å følge sangene, og ikke én gang i løpet av hele albumet kom de med variasjoner som jeg ikke automatisk visste ville komme.

Det er heller ingen artister jeg direkte kan sammenligne dette bandet med, da jeg ikke kjenner til band som har spilt inn så slett musikk noen gang. Julie Willumsen er ei Vesterålsjente jeg hadde håpet de kunne kommet i nærheten av, men Willumsen står fremdeles frem som den mest spennende artisten vi har hatt innom vår redaksjon så langt i år.

For Sigruns del burde hun heretter holde seg til kjøkkenet, der hun hører hjemme!

ATE

VANILLA NOT

Stictich
AIM SOUNDCITY AIMCD134TEKST: FRITHJOF E. FJELDSTAD
FOTO: PRESSE

t kan til tider være litt onglete å finne ord for å beskrive enkelte frijazz-oppsett og deres skiver. Hvilke kriterier skal man gå ut ifra? Hvordan skal denne musikkformen forstås? Har den egentlig noe for seg? Og kanskje viktigst, gitt at det finnes noen svar på disse spørsmålene: Bør man i det hele tatt skrive noe om helst om den? Jeg tror det. Vanilla Not er like fullt et slikt band som er noe vanskelig å beskrive. Om «Stictich» kan man si helt konkret: Det er ganske hardt, mye støy og ladet med aggresjon. Det er ikke spesielt vakkert, ikke melodisk, det mangler struktur og dermed forutsigbarhet. Finnes det et budskap eller en moral i dette? Neppe. Søker den å formidle en mening eller følelse? Trolig. Stemningen jeg får ut av det kan best beskrives som skummel. Følelsen blir dermed frykt

KJØKKENMUSIKK

SIGRUN & THE KITCHEN BAND

Mrs. Robinson's pantry
Big Box/UniversalTEKST: STEWART HÅSETH
FOTO: PRESSE

Dette kjøkkenbandet fra Harstad gir dessverre ikke Harstad nye kulturpoeng. Dette er Sigrun Loe Sparboes andre album, men som det første albumet faller musikken hennes litt igjennom på ulike områder.

Tekstene blir klisjeaktive, og lite narrative. Hun skriver om ting hun opplever, men det er tydelig hun ikke opplever så mye spennende i sitt liv – for dette er virkelig traurige greier. Som hun selv sier i teksten til This little game: "I'm easy"! Easylistening er da også det første som dukket opp i mitt hode. Denne blandingen av muzak og singer/songwriter-gone-danseband er alt for enkel for det publikummet hun forsøker å nå. Siden hun synger på engelsk, så treffer hun ikke barn

Hva vet vi om engler i dag. Er det bare overtro, eller er det slik vi finner det i denne boken?

BOK

ENGLER

DANIELLE TRUSSONI (Gyldendal)

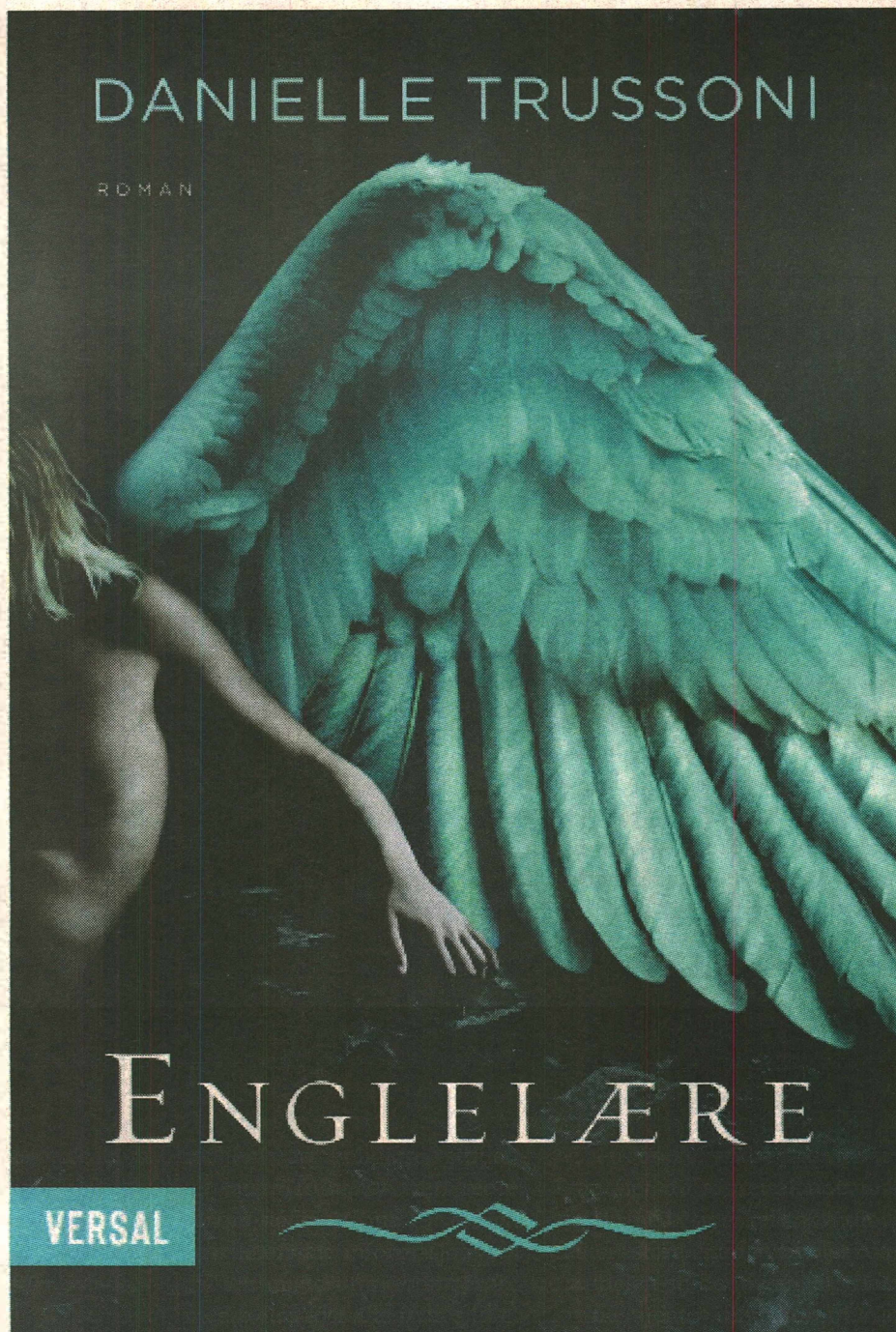
TEKST: STEWART HÅSETH
FOTO: PRESSE

Danielle Trussonis siste roman, Englelære, er en fantastisk og skremmende reise inn i englenes verden. Hennes fengende fortelling bygger på at det finnes dårlige og falske engler, og ikke minst at fødes barn mellom mennesker og himmelske vesener. Disse hybridene finner vi igjen i 1. Mosebok kap 6: "Guds sønner så at menneskenes døtre var vakre; og de tok seg hustruer, hvem de hadde lyst til," og når "Guds sønner gikk inn til menneskenes døtre, og de fødte dem barn; det er de veldige fra fordums tid, de navnkundige". Dette høres kanskje ikke så ille ut, men i Trussoni penn, er Nephilim de som er vakre, og som er innsmigrende monstre som hører hjemme i bur.

Søster Evangeline er en nonne på St. Rose kloster i New York, hvor hun har bodd nesten halvparten av sine tre og tyve år. Livet er stille her, de mest presserende bekymringene nonnene har er opprettholdelsen av den kontinuerlige tilbedelse - den evige tilbedelse - som har funnet sted i klosteret siden tidlig i forrige århundre.

Evangelines fred blir knust av ankomsten av et brev som i utgangspunktet virker helt uskyldig. En forespørsel fra en ung mann ved navn Verlaine, som ønsker å besøke klosteret og studere deres arkiver som en del av hans forskning av korrespondansen mellom mor Innocenta og den rike filantropen Abigail Rockefeller i 1940. Evangeline første reaksjon er å nekte ham tilgang, men Verlaine har ikke råd til å ta nei for et svar - han arbeider på vegne av Percival Grigori, et medlem av en gammel og en gang mektige familien som har sin egne grunner for å undersøke eventuelle forbindelser til fru Rockefeller.

Deretter følger boken et spor som akselererer, og fører leserne inn i boken slik at en ikke greier å legge den fra seg før den er ferdiglest. Innholdsmessig trekker forfatteren veksler på Frank Perettis romaner om Mørkets Rike, der vi får innsyn i en parallellverden der kampen står mellom engler og demoner. Men i motsetning til Peretti er

ikke linjen mellom hva som er det gode, og hva som er det onde så klart. Du må selv lese boken for å se hvordan det ender.

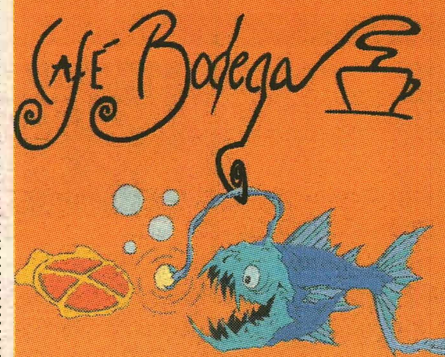
Når du så har lest boken, får du sette deg ned og vente på bok nummer to Englebyen som kommer ut engang utpå vinteren neste år. Det tør jeg nesten garantere du vil gjøre om du leser denne boken.

Boken skal også filmatiseres av samme regissøren som regisserte DaVinci koden, så da er det bare å håpe at han lykkes enda bedre enn han gjorde i denne filmen.

Englelære er en del av den tradisjonelle ka-

tolske troslære. Danielle Trussoni beveger seg inn på områder som Dan Brown har gjort før, men hun gjør det med en annen tilnærming. Der Brown skaper en illusjon om at dette faktisk kan være tilfelle, så beveger Trussoni seg litt lengre bort fra denne verdens virkelighet. Likevel greier hun å bevare den nerven som Brown også skaper, ja faktisk bruker hun litterære grep som bringer genren videre.

Denne boken er obligatorisk lesing for dem som elsker fantasygenren, men også for alle som elsker en fantastisk skrevet bok med mange fasetter.

studentenes egen cafe

i hus 2 på

teorifagsbygget

åpent hver dag

12-18

beste vafler på

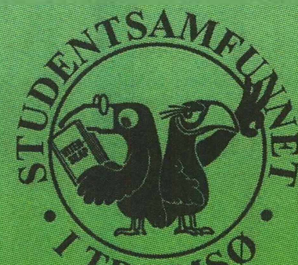
campus for kun

10 kr for 1

15 kr for 2

spillkvelder hver

mandag 18-21

Vi gjør

studentlivet

artigere

Studentradio i Tromsø

Hurradio, studentradioen ved UiT, ble startet av studenter ved universitetet våren 2009 og hadde sin første sending 1. mai. Dette semesteret satses det friskere, og Cathrine Tuft, leder i Hurradio, oppfordrer alle radioentusiastiske studenter til å bli med for å stable på beina en kanal verdig navnet. Hurradio har informasjonsmøte for gamle og nye frivillige fredag 9. september, kl 14.30. Møtet finner sted på møterom 2128 ved Café Bodega i Teorifagsbygget.

Adobe CS4-salg!

Visste du at...

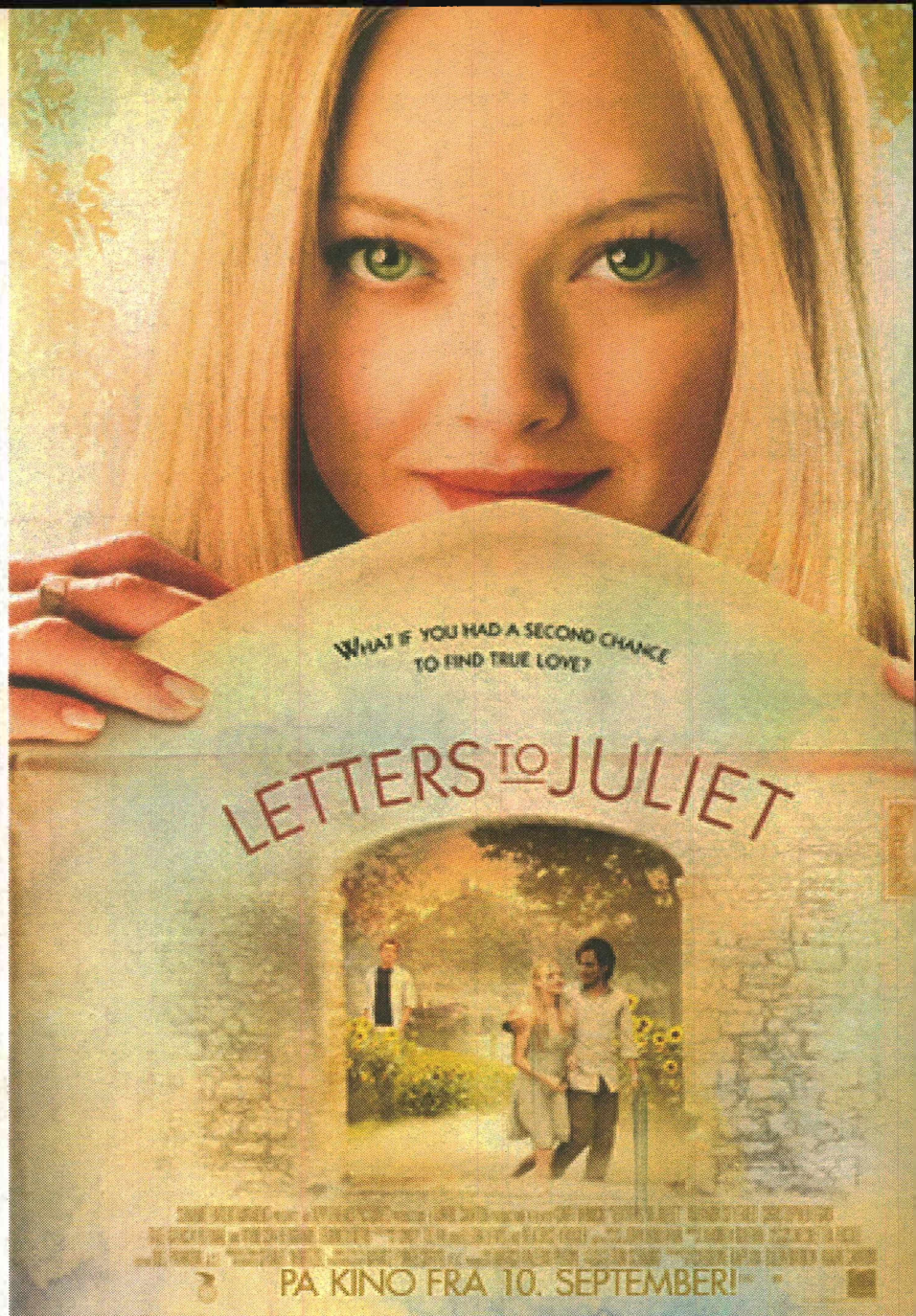
Akademisk Kvarter har et av Norges største utvalg av fotobøker?

Akkurat nå tømmer vi lageret for bøker om Adobes CS4-pakke og kjører salg på alt om Photoshop, Indesign, Illustrator, Camera RAW, Lightroom 2 og mye mer!

Halv pris på alt!

AKADEMISK KVARTER

Usually the most eye-catching ads are the ones that seem most unspectacular.

This and many other useful tricks you can learn with us at Utopia.

We are looking for more journalists, photographers, illustrators and proofreaders. Everyone is welcome, previous experience is not a requirement.

Utopia

Send an e-mail to redaktor@utopia.no, or simply call 48098388.

Mens vi venter på Nord-Norgebanen...

ONSDAG 8. SEPTEMBER

Film: **Crossing the Bridge**

Regissør Fatih Akin (Den andre siden) tar med seg den tyske musikeren Alexander Hacke på en musikalsk reise i Istanbul. Istanbul ligger i skjæringspunktet mellom øst og vest, både kulturelt og geografisk, og i en slags moderne dannelsesreise sveiper Hacke og Akin innom mange av de utallige musikalske stilretningene som eksisterer i dagens Tyrkia.

Verdensteatret, 19.00.

TORS DAG 9. SEPTEMBER

Museologisk salong. "Exhibition and Drama".

Med innledning fra Werner Hanak, Jødisk Museum i Wien.

Perspektivet Museum, 20.00.

Internasjonalt seminar

Irak: krigen er over, okkupasjonen fortsetter. Med Peter M. Johansen, utenriksjournalist i Klassekampen.

Lillesalen, Kulturhuset, 20.00

FREDAG 10. SEPTEMBER

Film: **Malibu Song**

Visning av dokumentarfilmen Malibu

Song med regissørene Werner Hanak og Natalie Lettner. Etter filmen blir det diskusjon med regissørene.

Kinosalen i Teorifagsbygget, UiT, 09.15.

LØRDAG 11. SEPTEMBER

Hovlandforelesinga.

Dr. Hovlands testament. Farvel til fiksjonen og velkommen tilbake. Kulturfattaren Ragnar Hovland har fått kritikarprisen to gonger, og har vore festspeldiktar både ved Dei Nynorske Festspela og De Litterære Festspill i Bergen. Hovlandforelesinga blei halde første gong i juni 2009, i høve Hovlands trettiårsjubileum som forfattar, og er eit sviande oppgjær med eiga lesing.

Teaterkafeen, Hålogaland Teater, 14.00

SØNDAG 12. SEPTEMBER

Film: **The Cats of Mirikitani**

Verdensteatret, 21.15

MANDAG 13. SEPTEMBER

Åpning av Filmgrenser

Cinematokets samarbeidsrekke med forskningsprosjektet Border Aesthetics åpner i kveld med den svensk-finske filmen Elina – som om jag inte fanns fra 2003.

Verdensteatret, 18.30

TORS DAG 16. SEPTEMBER

Wolves Like Us

Wolves Like Us tar turen til Tromsø for å spille på Bastard, hvor det blir mulighet til å se dem kvelden etter også.

Bastard Bar, 21.00

FREDAG 17. SEPTEMBER

StudentUKA: **Raga Rockers**

Raga Rockers var tidligere i år klar for Tromsø i forbindelse med Studenthuset drivs 10års jubileum. Men pga vulkanutbruddet på Island måtte de dessverre avlyse. StudentUKA har nå vært så heldige å få Raga Rockers endelig tilbake til Tromsø. Og vi satser på at denne gang vil verken askeskyer eller andre naturkrefter sette en stopper for konserten.

Haakonscenen, driv, 21.00

LØRDAG 18. SEPTEMBER

Lørdagsuniversitetet

"Kroppskunst – tatovering, piercing og krokhenging". Foredrag ved Siv Ellen Kraft, Institutt for historie og religionsvitenskap.

driv, 13.00

StudentUKA: **Hele driv**

Sammen med driv inviterer StudentUKA til fest i hele studenthuset. Ikke minst blir det konserter med Major Parkinson, Bad County og diverse DJs utover natta.

driv, 23.00

SØNDAG 19 SEPTEMBER

StudentUKA: **True Romance**

I samarbeid med Verdensteateret Cinematek inviterer StudentUKA til gratis søndagsfilm for alle studenter.

Verdensteatret, 19.00

MANDAG 20. SEPTEMBER

Debatt: **Hvorfor bygges det ikke flere studentboliger?**

Haakonscenen, driv, 19.00

TIRSDAG 21. SEPTEMBER

Kulturmonstring mot oljeboring

Før konserten blir det fakkeltog med oppmøte på Stortorget kl.19. Deretter konsert på Kafé Sänn, med artister som Alit Boazu, Helge Stangnes, Tonje Unstad, Bark, Marit Sandvik og Øystein Norvoll, Ragnar Olsen, Espen Østman, DriP, Dag Kajander, Moddi.

Stortorget, 19.00